

ஸ்ரீ:

வேதாந்த தீபிகை

என்னும்

ஸ்ரீ அகோபில மட சிஷ்ய சபை
பத்ரிகை .

ஸ்ரீ அகோபில மட சிஷ்ய சபையின் காரியதரிசிபால்,
ப்ரதி மாஸம் ப்ரசாரம் செய்யப்படும்.

கலாரத்நாகரம் அச்சாயில், சென்னை.

THE VEDANTA DIPIKA.

A MONTHLY TAMIL JOURNAL

OF

HINDU RELIGION AND PHILOSOPHY.

PUBLISHED BY THE GENERAL SECRETARY,
THE AHOBILA MUTT SISHYA SABHA.

Vol. 2-No. 10.

November 1912.

வேதாந்த தீபிகை

பரீதாபிஷ்ட கார்த்திகைமீ.

விஷயஸூசிகை.

	பக்கம்.
1. வேதங்களின் நித்யத்வம் ஸ்ரீமாந். டி. ராஜகோபாலாசாரியர்	379.
2. ஸ்ரீ சதுஸ்லோகி விவரணம் விஷ்ணுதாஸன்	393.
3. ஸ்ரீ பாகவத தனிஸ்லோகி ஸ்ரீமாந் சே. நரலிஹமாசாரியர்	401.
4. ப்ரச்நங்கள்	406.
5. கடிதங்கள்	408.
6. பிரிவுகளின் ஆறிக்கை	413.
7. பத்ராதிபரின் குறிப்புகள்	415.

Copy-right reserved.

316

ஸ்ரீ அழைப்பிலம்.

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீமதே வக்ஷம் ந்ருவிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ அஹோபிலமடத்துச் சிஷ்ய வஸபை
மூன்றாவது வருஷாந்த மஹா ஸங்கம்.

விஜ்ஞாபரம்.

நாளது ஸூ மார்கழி ஸ் 11, 12, 13-ம் தேதிகளுக்குச் சரியான 1912 ஸூ டிஸம்பர் ஸ் 25, 26, 27உ களில், ஸ்ரீ அஹோபில மடத்துச் சிஷ்ய சபையின் மூன்றாவது வருஷாந்த மஹா ஸங்கம், சேங்கற்பட்டு ஜில்லா மதுராந்தகத்தில் சேருவ தாக நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஸங்கத்தில் உபய ஸ்ரீ திவான்பஹதூர் டி. டி. ரங்காச்சாரியர் ஸ்வாமி அக்ராஸநம் வஹிக்க க்ருபையுடன் ஸம்மதித்திருக்கிறார். ப்ரவித்த வித் வான்கள் விசிஷ்டாத்வைத ஸம்பந்தமான விஷயங்களைப் பற்றி உபந்யாஸம் செய்ய ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தேவரீர்கள் கிருபையுடன் எழுந்தருளி அந்த மஹா ஸபையை நடத்திவைக்கவேணுமாக ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

ஸி. ராஜகோபாலாசாரியன்,
ஸபையின் கார்யதரிசி,

சித்தூர்,
1912-ம் ஸூ
டிசம்பர் ஸ் 10உ

தி. திருவேங்கடாசாரியர்,
ரிஸெப்ஷன் கமிட்டி அக்ராஸநாதிபதி.

ஸ்ரீ அஹோபிலமடத்துச் சிஷ்ய ஸபை
மூன்றாவது வருஷாந்த மஹா ஸங்கம்.

விஷய ஸஞ்சிகை.

மார்கழி மீ 11உ புதன்கீழமை.

பகல் 11-30-மணி. 1. நல்வரவளித்தல்.

ஸ்ரீ உப. வே. தி. திருவேங்கடாசாரியர்.

2. அக்ராஸநாதிபதியின் உபந்யாஸம்.

3 'ஸ்ரீ அஹோபிலமடமும் அதன் சிஷ்யர்
களும்.' ஸ்ரீ உப. எஸ். வாஸுதேவாசாரியர்.

மார்கழி 3-மணி. 1. 'விசிஷ்டாத்வைதம்.' வித்வாந் ஸ்ரீ
உப. கபிஸ்தலம் தேசிகாசாரியர்.

2. 'ச்ருதி கீதை.' வித்வாந் ஸ்ரீ உப.

திருக்கோட்டியூர் ஸௌம்ய நாராயணா
சாரியர்.

இரவு 8-மணி. 'ஸ்ரீமத்ராமாயணம்.' வித்வாந் ஸ்ரீ உப.
சேட்வார் நரவிம்ஹாசாரியர்.

மார்கழி மீ 12௨ வியாழக்கிழமை.

காலை 8-மணி. ஸபை அங்கத்தினர்களின் மீடிங்.

பகல் 2-மணி 1. 'பகவத்விஷயம்.' வித்வாந் ஸ்ரீ உப.
சேட்லூர் நரவிம்ஹாசாரியர்.

2. 'மோக்ஷ ஸ்வரூபம்.' வித்வாந் புத்தந்
கோட்டகம் ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர்.

3. 'பக்தியோகம்' வித்வாந் ஸ்ரீ உப.
அபிநவபாணபட்ட ரா. வி. சிருஷ்ணமா
சாரியர்.

4. 'பகவத் கைங்கர்யவைபவம்.' வித்வாந்
ஸ்ரீ உப. பகல்தீவட்டி சடகோபாசாரியர்.

இரவு 8-மணி. 'விபீஷணசரணுகதி.' ஸ்ரீ உப. எம். கே.
தாதாசாரியர்.

320

மார்கழி மீ 13௨ வெள்ளிக்கிழமை.

காலை 8-மணி. ஸபை அங்கத்தினர்களின் மீடிங் (தொடர்ச்சி).

பகல் 12-மணி, 1. 'உபநிஷத் வித்யைகள்.' வித்வாந் ஸ்ரீ உப. இஞ்சிமேடு ரங்கநாதாசாரியர்.

2. 'லக்ஷ்மீ ந்ருவிம்ஹன் வைபவம்.' வித்வாந் ஸ்ரீ உப. நடாதூர் கிருஷ்ணமாசாரியர்.

3. 'ஆழ்வார்கள் வைபவம்.' வித்வாந் ஸ்ரீ உப. திருப்புல்லாணி ரகுபதி அய்யங்கார்.

4. 'ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்குள் ஐகமத்தி யத்தின் ஆவச்யகதை.' வித்யாநிதி ஸ்ரீ உப. ரா. கிருஷ்ணமாசாரியர்.

5. அக்ராஸநாதிபதியின் உபஸம்ஹாரம்.

[ஒவ்வொரு உபந்யாஸத்துக்கும் கடைசியில் ஸாவகாசத்திற்கு அநுகுணமாக விஷயங்களைச் சர்ச்சை செய்ய அக்ராஸநாதிபதியால் அநுமதி கொடுக்கப்படும்.]

321

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே உக்தீ நுவிஹ வரவ்ஹுணெ நம:.

வேதாந்த தியகை

என்னும்

ஸ்ரீ அகோபிலமட ஸிஷ்யஸபை பத்ரிகை.

ஸம்புடம் 2.] பரீதாபி(ஸ்) கார்த்திகைமீ [ஸஞ்சிகை 10.

வேதங்களின் நித்யத்வம்.

• உலகத்தில் உபயோகிக்கப்படும் எல்லா வாக்கியங்களும் பெளருஷேயமென்றும் அபெளருஷேயமென்று மிருவகைப்படும். அவைகளில் பெளருஷேயமென்பன ஓர் புருஷனால் முதல்முதலில் ப்ரயோகிக்கப்பட்டு அதற்குமுன் இராமல் புதிதாயுண்டானவை. அபெளருஷேயமென்றால் இன்னகாலத்தில் இன்ன மனுஷ்யனால் அல்லது தேவதையால் முதலில் உச்சரிக்கப்பட்டதென்று சொல்ல முடியாமல் அனாதியாய் இருந்து கொண்டுவருவதாய்ச் சொல்லப்படும் வாக்கியங்கள். ராமாயணம், பாரதம், குமாரஸம்பவம் முதலான க்ரந்தங்கள் பெளருஷேயங்கள். வேதங்கள் அபெளருஷேயங்கள். அபெளருஷேயங்களான வேதங்கள் நித்யங்கள், அதாவது அனாதியாய் உள்ளவை. வேதங்கள் ருக், யஜுஸ், ஸாமம், அதர்வணம், என நான்குவகைப்பட்டன. ஒவ்வொரு வேதத்திலும் மந்த்ரம், ப்ராஹ்மணம், உபநிஷத் என்கிற பாகங்களும் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு வேதத்திலும் பதங்களுடையவும் வாக்கியங்களுடையவும் வரிசையும் ஸ்வரங்களின் க்ரமமும் அனாதிகாலமாய் மாறுதலடையாமலே வந்துகொண்டிருக்கின்றன. வேதங்களை ஒருவரிடமிருந்து மற்றொருவர் அத்யயநம்செய்து பதக்ரமத்தையும் ஸ்வ

வேதாந்த தீபிகை.

ரங்களையும் அவதானம் செய்துவந்ததால் இந்த க்ரமங்கள் மாறாமல் அதுவருத்தமாய் வருகின்றன. ஆசார்யமுகமாய் அத்யய நஞ்செய்தே க்ரஹிக்க வேணுமென்றும் புஸ்தகபாடம் கூடா தென்றும் நியமமிருப்பதால் வேதங்கள் உத்ஸந்நங்க ளாகாமல் வருகின்றன. ஒவ்வொரு வேதத்திற்கும் பல சாகைகளுண்டென்றும், சில சாகைகள் இந்தக் காலத்தில் அத்யயநம் செய்யப்படவில்லை யென்றும், அதனால் லுப்தமாய்ப் போய்விட்டன வென்றும் சொல்லுகிறதண்டு. ஆனால் இதைச்சில் பெரியோர்கள் ஒப்புக்கொள்ளுகிறதில்லை. அதாவது, ஒவ்வொரு க்ருதபுகத்திலும் எல்லாச் சாகைகளுக்கும் பூர்ணமாய் அத்யேதாக்கள் உண்டென்று சாஸ்த்ரங்கள் சொல்வதால் ப்ரகரமாய் அத்யயநமில்லாத சாகைகளுக்கும் சில மஹர்ஷிகள் அத்யேதாக்களாய் மறைந்திருந்து கொண்டு க்ருதபுகாரம்பத்தில் அந்த சாகைகளை ப்ரகரம்செய்கிறார்களென்று கொள்ளவேணும். ஆகையால் ஒவ்வொரு இடங்களில் ஒவ்வொரு சாகைகள் லுப்தங்கள்போல் தோன்றினாலும் வாஸ்தவத்தில் வேதத்தின் ஒருபாகத்துக்கும் அத்யந்த லோபமில்லை யென்பது லித்தாந்தம். ஆகவே வேதம் நித்யமென்றும் அபௌருஷேய மென்றும் நம் சாஸ்த்ரங்கள் சொல்லுகின்றன.

இங்கே சிலர் ஆக்ஷேபிப்பது என்னவென்றால், “ இந்த வேத நித்யத்வ மெல்லாம் இந்தக்காலத்துக்கு அதுகுணமா? இதை இனிநாம் நம்புவது ஸாத்யமா? ஸ்வரணை நித்யமாய் ஒப்புக்கொள்ளும் நையாயிகர்களும் வேதங்கள் ஸ்வரணை செய்யப்பட்டனவென்று சொல்லுகிறார்களே? வேதங்கள் ஸ்வரணைக்கூடச் செய்யப்பட்டனவல்ல வென்றும் அவரைப்போல் நித்யங்களென்றும் சொல்லும் வேதாந்திகளும், ஸ்வதரி ப்ரமாணமாய் நித்யங்களென்று சொல்லும் ஸ்வரணையும் ஒப்புக்கொள்ளாத மீமாம்ஸகர்களும் இந்த விஷயத்தில் நமக்கு ஆதரணியர்களல்ல. இதிஹாஸ புராணங்களைப்போல் வேதங்களும் பல புராதந ப்ராஹ்மணர்களாலும் கூத்திரியர்களாலும் அந்தந்த அவஸரங்களில் இந்த்ரன் அக்ரிமுதலான தேவதைகளைக்குறித்துச் செய்யப்பட்ட ஸ்தோத்ரங்கள். பசு, புத்ரன், ஐஸ்வர்யம், முதலான ஐஹிகப்பிரயோஜனங்களை உத்தேசித்து தாங்கள் தேவதைகளென்று அபிமானித்த சிலவஸ்துக்களைக்குறித்துச் செய்யப்பட்ட சந்தோஸுபமான வாக்யங்களே மந்த்

ரங்களென்று சொல்லப்படுகின்றன. இவைகளின் அர்த்தங்களையும் இவைகளின் விரியோகங்களையும் விவரிப்பவை ப்ராஹ்மணங்களென்பவைகள். இவை மந்த்ரபாசத்துக்குப்பின் உண்டானவை. இவைகளுக்குப்பிறகு பல அனுமானங்களினால் இந்த்ராதி தேவதைகளுக்கும் ப்ரதானமாய் ஒரு தேவதை இருக்கவேண்டுமென்று நினைத்து அதன் விஷயமாய் பலபேர்கள் பல சிந்தைகள் செய்து வாக்யங்கள் ரசனை செய்தார்கள். இவைகள் தான் உபநிஷத்துக்கள். ஆகையால் பின்ன பின்ன காலங்களில் பலகர்த்தாக்களால் செய்யப்பட்ட பாகங்களையுள்ள க்ரந்தம் வேதமாகையால் அதை அபௌருஷேமென்றும் நித்யமென்றும் சொல்வது ச்ரத்தாக்ருதமான அறிவின்மையே ஒழிய யுக்தமல்ல.

“மேலும் வேதங்கள் கல்பிதங்க ளென்பதற்குப்பலவேறுதுக்கள் சொல்லலாம். (1) காடகம், காலாபகம், பைப்பலாதம் என்று வேதபாகங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் பெயர்களே கடர், கலாபர், பிப்பலாதர் முதலானவர்கள் அவைகளுக்குக் கர்த்தாக்கள் என்பதைத் தெரிவிக்கின்றன. ‘ விஸூரீத்ருஸுஞ்சுஹதி ’ என்றும், ‘ மரொஃஷிஷெரூரீத்ரு சுஹிஃ ’ என்றும் இருக்கும்வாக்யங்களும் வேதங்கள் பலர்களால் செய்யப்பட்ட க்ரந்தங்க ளென்றே காட்டுகின்றன. (2) வேதங்களில் பலபூர்வகதைகள் சொல்லப்படுகின்றன. ‘ ஷ்வரூர் ப்ராவாஹணி ரகாஃயத ’ என்றும் ‘ உஸந்ஹவெவ வாஃ ஸ்ருவஸம் ஸவஹவெஹஸம் டஃஹ ’ என்றும் ‘ ஸ்ருவஹவெஹ வாஃ ஸ்ருவஸம் ஸவஹவெஹஸம் டஃஹ ’ என்றும் வாக்யங்களிருக்கின்றன. இவைகள் அந்ந்தக்கதையில் சொல்லப்படும் புருஷர்கள் காலத்துக்குப்பிறகு ஏற்பட்டவைகளென்றே சொல்லவேணும்.

“ ஸூரீவிஃ ஸ்ருவஸம் தவொதிஃ ”

தவ த்ராஃஷி ஸிஃஷு தஹவஹ்யாணம் ।

ஸூரீவெஹ சுஹிஃ ஷிஃஷிஃ ஷாயஃ

• ஷெஹ ராஃஷு யஹநெ சுரஃஹநாயஃ ” (ருக். I. 35. 10.)

‘ ஓ இந்த்ரனே, நீர் உம் உதவிகளால் ஸ்ரவஸஸையும், தூர்வயாணனையும் காப்பாற்றினீர் ; குத்ஸன், அதிதிக்கவன், ஆயு, என்

கிறவர்களையும் இந்தப்பெரிய ராஜபுத்ரன் முன்னிலையில் அவமதித்தீர்,' என்பது முதலான பல வேதவாக்யங்களில் நித்யர்களல்லாத இந்த்ராதிகளின் சரித்ரங்கள் கூறப்பட்டுள்ளதால் வேதங்கள் அநித்யங்களென்றே சொல்லவேணும். (3) 'தஷ்டஷாஹுஸூதா' 'தஷுஸூஷிணா' முதலான வேதவசங்களால் பல ப்ராஹ்மண வாக்யங்கள் மந்த்ரங்களின் வ்யாக்யாந ரூபங்களாகவும், அதனால் பிந்தியுண்டானவைகளாயும் வ்யக்தமாய் காணப்படுகின்றன. 'உத்யாஹ' என்கிற பதங்களை உபயோகித்தும் பல இடங்களில் மந்த்ரங்கள் ப்ராஹ்மணங்களில் விவரிக்கப்படுகின்றன. இதுவும் அநித்யத்வத்துக்கே உபபாதகமாகிறது, (4) 'நெநத திஷ்டோ ஸ்ராஹ்ணா வாலுஸாஸு ஹ்ணாவா' என்றும் 'கொஹிததெஷு யதேஷுஷிநு லொகெஸுஸுவா நவத்' என்றும் இருக்கிற வாக்யங்கள் இதரவாக்யங்களில் ப்ரலித்தமான ப்ராஹ்மணத்வத்தையும் பரலோகத்தையும் நிஷேதிக்கின்றன. இதனால் வேதங்கள் பரஸ்பர விரோதங்களைக் காட்டுவதால் அவிஸ்வஸநீயங்கள். (5) 'யஜோஹ் ஹ்ணா' என்றும் 'சுயிராஹ்ண' என்றும் 'சூவொவெஸாஹ்ணா' என்றும் நிஷ்ப்ரயோஜநமாயும் நிரர்த்தகமாயும் பலவாக்யங்களிருக்கின்றன. நித்யமாய் ஆப்தமான வாக்யங்களில் இவைகள் இருப்பது அஸம்பாவிதம். (6) இப்படியே, 'வநஸுதயம் ஸுதூ ரீஸுத' என்றும் 'நப்யயிஷுரி ஸுத லுஷா நானூஸிக்ஷ ந லிஷி' என்றும் 'ஸூஷொத ஹ்வாணம்' என்றும் அஸம்பாவிதார்த்தங்களைச் சொல்லியும் நிஷேதித்தும் பலவாக்யங்களிருக்கின்றன. (7) மேலும், யாவருக்கும் இதுவரையிலும் அர்த்தமாகாத பலவாக்யங்களிருக்கின்றன; "ஸூஷொவ ஜிஹ்ஷு துஹ்ஷு து" என்றும் "ஹ்ஷுஷொஷி ஸூ காஹ்ஷா" என்றும் இதுபோன்ற மற்ற வாக்யங்களும் ஒரு அர்த்தமும் இல்லாதவைகளாய் தோன்றுகின்றன. இவைகூடையெல்லாம் பார்க்குமிடத்தில் வேதங்களை நித்யங்களென்றும் அபெளருஷேயங்க ளென்றும் சொல்வது அஸங்கதமான கார்யம்" என்கிறார்கள்.

இந்த ஆக்ஷேபங்களை எல்லாம் நம்பூர்வர்களே எடுத்துக் கூறி அவைகளை நிரஸநம் செய்திருப்பதால் அந்த நிரஸநங்களைப் பூர்வமீ மாம்ஸை, உத்தரமீ மாம்ஸை முதலான க்ரந்தங்களிலும் வ்யாக்யாநங்களிலும் பார்த்தறிந்து சக்தர்கள் ஸந்தேஹம் தெளியவேணும். அவைகளை விஸ்தரித்து உபபாதநம் செய்ய இங்கு அவகாசமில்லை யாகையால் ஸங்கரஹமாய் நித்வத்வம், அபிபளருஷேயத்வம் இவைகளின் ஸாம்ப்ரதாயிக அர்த்தங்களை யும் மேற்சொன்ன தூஷணங்களுக்குப் பரிஹாரங்களையும் ஸஹிபிப் பிக்கிறோம்.

பூர்வ மீ மாம்ஸையில், ஸப்தத்துக்கும் அர்த்தத்துக்கும் அநாதியாய் ஸம்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்றும், அது ஸ்வாபாவிகமென்றும், புருஷக்ருத மல்லவென்றும் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னவஸ்துவுக்கு இன்ன பெயரொன்பது ஆதுநிகர்களால் பெரியோர்களின் வ்யவஹாரத்தினால் அறியப்பட்டாலும், அந்தப் பெரியோர்கள் தங்கள் பூர்வர்களிடத்தில் அறிந்தார்கள் என்கிற க்ரமத்தால் ஸர்வர ஸங்கேதமு மல்லாமல் அனாதியாய் சப்தார்த்த ஸம்பந்தம் ஏற்பட்டுள்ள தென்பது மீ மாம்ஸகர்கள் கொள்கை. மேலும் சப்தமே நித்யமென்பதும் அவர்கள் வலித்தாந்தம். அதாவது, அகார ககாராதி வர்ணங்கள் நித்யங்கள். நாம் உச்சரிக்கும்போது அவைகள் வ்யக்தமாகி உடனே நசிப்பதுபோல் தோன்றினாலும் அப்படித் தோன்றுவதெல்லாம் வர்ணவ்யக்திகளே ஒழிய வர்ணஜாதிகள் எப்போதும் நித்யமாயிருக்கின்றனவென்று மீ மாம்ஸகர்கள் சொல்லுகிறார்கள். வையாகரணர்களோ (ஈஸூ) என்றும் 'ஸூயரூ' என்றும், 'காத்யாயநீ' என்றும் இதுபோன்ற பலவிதமான சப்தங்களை க்ரமமாய் உச்சரிக்கும்போது, முதலில் உச்சரிக்கப்படும் வர்ணங்கள் கடைசி வரணோச்சாரண காலத்தில் நஷ்டமாய் விடுவதால் எல்லா வர்ணங்களாலும் ஒரு அர்த்தம் மனஸ்வலில் ஸ்புரிக்கவேண்டியதற்காக நசிக்கும் வர்ணங்கள் 'ஸ்போடம்' என்னும் ஒரு சக்தியைவைத்துப் போகின்றனவென்றும் அதனால்தான் அர்த்தம் ஸ்புரிக்கிறதென்றும் ஸ்போடந்தான் சப்தம் என்றும் வர்ணங்கள் அநித்யங்களென்றும் சொல்லுகிறார்கள். மற்ற ந்யாயம், வேதாந்தம் முதலான தர்சநங்களில் ஸ்போடவாதத்தை ஒப்புக்கொள்ளுகிறதில்லை, நம் விசிஷ்டாத்வைதத்திலும் சப்தம் அநி

த்யமென்றே ஸாதிக்கப்படுகிறது. ஆகிலும் வேதப்ராமாண்யத் துக்குக் குறைவில்லையென்றும் உபபாதிக்கப் படுகிறது.

இப்படி சப்தத்தை நித்யமாய் ஒப்புக்கொண்டு அதனால் வேதம் ப்ரமாணமென்றும் மீமாம்ஸகர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இதனால் எல்லா சப்தங்களும் ப்ரமாணமாகுமோ? இல்லை. வேதங்களும் அவைகளை யதுஸரித்த சப்தங்களுமே ப்ரமாணம். ஏனென்றால் வேதங்களின் கர்த்தா இன்னாரென்று ஒருவராலும் சொல்லப்படவில்லை. மனுஸ்மருதி முதலான க்ரந்தங்களின் கர்த்தாக் களை ஸ்மரித்திருப்பதுபோல் உலகத்தார் வேதகர்த்தாவை ஸ்மரிக்கவில்லை. இதனால் வேதம் அபுளருஷேயம் என்றும் நித்யமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. அபுளருஷேயமென்று சொன்னதினால் வேதத்திற்கு தோஷங்களில்லையென்று சொன்னதாயிற்று. புருஷக்ருதமான க்ரந்தங்களில் ப்ரமத்தினாலும், பிறர்களை மோசஞ் செய்ய வேணுமென்கிற எண்ணத்தினாலும் பல அபார்த்தங்கள் இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். புருஷ கர்த்தருகம் அல்லவென்று சொல்வதால் அப்படிப்பட்ட தோஷங்கள் வேதத்தில் உண்டாகக் காரணமே யில்லையென்று மீமாம்ஸகர்களும் வேதாந்திகளும் சொல்லுகிறார்கள். ஆப்தரான ஈஸ்வரனால் கல்பிதங்கள் என்று சொல்வதைப் பார்க்கிலும் வேதங்கள் ஈஸ்வரனைப்போல் நித்யங்களென்று சொல்வதே உசிதமென்று வேதாந்திகள் சொல்லுகிறார்கள். மீமாம்ஸகர்களோ ஈஸ்வரனையும் ஒப்புக்கொள்ளாதவர்களாய் நித்யமான வேதங்கள் ஸ்வதஃ ப்ரமாணங்க ளாகையால் ஈஸ்வரனில்லாவிட்டாலும் வேதப்ராமாண்யத்துக்குக் குறைவில்லையென்று ஸமர்த்திக்கிறார்கள்.

வேதம் நித்யமானால் முன்சொன்ன ஆக்ஷேபங்களுக்குச் சமாதானமென்ன? என்றால், முக்யமான ஆக்ஷேபம் 'சுமிதர்ஷு' (பொய்); அதாவது அறித்யர்களான இந்த்ரன், முதலானவர்களை அவலம்பித்த வாக்யங்களும், கடர், கலாபர், விஸ்வாயித்ரர் முதலானவர்களால் செய்யப்பட்டதாய் தோன்றுவதுமே நித்யத்வத்துக்கு முக்யமான ஆக்ஷேபம். இதற்குச் சமாதானம் பூர்வ மீமாம்ஸை முதலத்யாயம் முதல் இரண்டு பாதங்களிலும், ப்ரஹ்ம ஸூத்ரம் முதலத்யாயம் மூன்றாம் பாதத்தில் (27-28-29-வது) 3-ஸூத்ரங்களிலும் விசேஷித்துச் சொல்லப்படுகிறது. இந்த விஷ

327

யத்தில் நம் வித்தாந்தத்துக்கு அனுகுணமான ஸமாதானத்தை இங்கே விவரிக்கிறோம்.

இந்த்ரன் முதலான தேதைகளும் கடர், கலாபர், வலிஷ்டர், விஸ்வாமித்ரர் முதலான ரிஷிகளும் நம் வித்தாந்தத்தில் அதிகாரி புருஷர்களாய் எண்ணப்படுகிறார்கள். ப்ரதிகல்பம் வேறு அதிகாரி புருஷர்களுண்டாலும் இந்த்ரன் முதலான பெயர்கள் அநு வருத்தமாய் வருகின்றன.

‘ஸூயுயாஜ்யே லௌயா தா தா யயாவாஹுயே சிகுயுயா’ என்றும் ‘யஸூரிந்யுயாய்வா ரா துஹூ யஸூரிந்யு ஡ேஸௌ யயாஸூரிதீ: | தஸூரதஸூரா ந-ராஹுயேண யுஜீவாஸம-ஃஸ்யவத-ஃதே |’

என்றும் சொல்லுகிறபடி ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் ப்ரஹ்மா இந்த்ரன் முதலான அதிகாரி புருஷர்களை ஸ்ருஷ்டிக்கிறார். இந்த்ரன் ப்ரவாஹம் அனாதியாய் நடந்துவருவதால் இவர்களெல்லாம் ப்ரவாஹ நித்யர்களேன்று சொல்லப்படுகிறார்கள். ஆனால் வேதத்தில் ஒருகாலத்தில் இருந்த இந்த்ர வ்யக்தியைக் குறித்துச் சில குணங்கள் கொல்லப்பட்டால் அது மற்ற இந்த்ர வ்யக்திகளுக்கும் ஸமானமாகுமோ வென்றால், இதற்கும் முன் உதாஹரித்த வாக்யமே ஸமாதானமாக வேண்டியிருக்கிறது. அதாவது ப்ரதி ஸ்ருஷ்டியிலும் அதிகாரி புருஷர்கள் ஸமான பல விர்ய சேஷ்டிதக்க ஞள்ளவர்களாய்ச் சொல்லப்படுகிறார்கள். மேலும் ப்ரதி கல்பாரம்பத்திலும் ப்ரஹ்மா சில அதிகாரி புருஷர்களான ரிஷிகளை ஸ்ருஷ்டித்து அவர்களுக்கு அப்யயநமில்லாமல் வேதங்களை வர்ணங்களின் வரிசையும் ஸ்வரங்களும் பேதிக்காமல் அறியச் சக்தியை கொடுக்கிறார். அப்படிப்பட்ட ருஷிகளால் ப்ரவசனம் பண்ணப்படுவதால் அந்தந்த சாகைகளுக்கு ப்ரவக்தாக்களான கடர் கலாபர் முதலான ரிஷிகளின் பெயரால் அந்தந்த சாகைகள் வழங்கி வருகின்றன. இந்தக் காரணத்தால் தான் அவர்களுக்கு ‘சிகுயுயா’ என்கிற பெயரும் உண்டாகிறது என்று வித்தாந்தம். ஆனால் மஹா ப்ரஹ்மத்தில் நம் வித்தாந்தப்படி ப்ரஹ்மாவும் நசித்துப்போய் பகவான் ஒருவர்தவிர மற்ற ப்ரக்ருதி விகாரங்களெல்லாம் அவரிடத்தில் லயிப்பதால் பிறகு ஸ்ருஷ்டியின் ஆரம்பத்திலாவது வேதங்கள் முதல் முதல் உத்பன்னங்களாய் சொல்லப்பட வேண்டு

வேதாந்த தீபிகை.

மே என்றால், இதுவும் சரியல்ல. ஏனென்றால், 'யொஷு ஊரணம் விடியாதி வடுவம் பொ வெ வெஜாஸு ப்ர ஹிணொதி தடுஸி' என்று சொல்லுகிறபடி, ஆதிப்ருஷன் கல்பங்களின் தொடக்கத்தில் ப்ரதி ப்ரஹ்மாவுக்கும் தான் ஸர்வக்ருணாகையாலே ஸ்வயமாய் பூர்வாநூர்வியை அனுஸரித்தே வேதங்களை உபதேசிக்கிறார். ஆகையால் இந்த ஆநூர்வியும் ஸ்வரங்களும் தொடர்ந்து வருவதாலும் ப்ரதமோச்சாரணம் இன்னகாலத்தில் இன்றால் செய்யப்பட்டதென்று சொல்ல முடியாததாலும் தான் வேதங்களை நித்யமென்றும் அபெளருஷேய மென்றும் நாம் சொல்லுகிறோம். இப்படி வேதங்கள் நித்யமென்பதை 'சுநாநிநியநாஹொஷா வாமுதூ ஷு ஷா ஸ்யம்ஊவா! சூஷன வெஜியீ ஷிஷா யதீ ஸவஹாஃ ப்ரவ்யுத்யி' என்று மதவும் சொன்னார். வேதங்களுக்குக் கர்த்தா இருக்கும் பக்ஷத்தில் க்ருதக்ருர்களான மஹர்ஷிகள் அவர்களில்லையென்று நிஷேதிப்பதாகச் சொல்வது ஸாஹஸமாகுமென்று ஸ்ரீ நிகமாந்த தேசிகள் ஸெஸ்வர மீமாம்ஸையில் அருளிச்செய்கிறார். இந்த அநித்ய ஸம்யோகத்தினால் உண்டாகும் ஆக்ஷேபத்தை 'உக்ஷுதா ஸஹவஹுஷுக்ஷம்' என்பது முதலான ஸூத்ரங்களால் பகவான் ஜைமிநி ஸமாதர்நம் செய்தார். அதாவது ப்ரவாஹாநாதியாய் உச்சாரணம் செய்யும் ஒவ்வொருவரும் முன் உச்சாரணம் செய்தவரை அநுஸரித்துச் செய்வதினால் வேதங்கள் நித்யம். அல்லது எல்லாத்துக்கும் காரணமான பகவானும் வேதசப்தங்களையே ஸ்மரித்து ஜகத்ஸ்ருஷ்டி முதலான கார்யங்களைச் செய்வதால், அந்த வேதங்கள் அநாதியென்று ஏற்படுகிறது. இதை மதஸ்ம்ருதியும்,

ஸவெஷாஃ சூ ஸ நாநிநி கரீபூணி ஷவ்யுஷ்ஷவ்யுஷ்ஷ ।
 வெஷஸ்வெஷு ணவாஷன ஷெவாஷீநாஃ ஷகாரஸி ॥

என்று சொல்லுகிறது. அதாவது ஸ்வரன் லோக ஸ்ருஷ்டி செய்யும்போது வேதத்தில் உள்ள சப்தங்களையும் அவைகளின் அர்த்தத்தையும் ஸ்மரித்து அதற் கருகுணமாய் வஸ்துக்களை ஸ்ருஷ்டித்து பெயர்களுையும் கொடுக்கிறார், என்று சொல்லப்பட்டது.

இன்னும் மற்ற ஆக்ஷேபங்களுக்கும் மந்த்ரா தீகரணத்திலும் அர்த்தவாதா தீகரணத்திலும் ஸமாதர்நம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மேலும் பொதுவாய் வேதம் ஸமக்ரமாய் ப்ரமாணமென்றாலும் ஒவ்வொரு வேதபாகத்திற்கு ஒவ்வொரு விஷயத்தில் முக்ய தாத்பர்யமென்றும் சொல்லப் படுகின்றது. அதாவது விதிபாகத்துக்குப் பூர்ணமாய் தன் அர்த்தத்தில் தாத்பர்யமென்றும், மந்த்ரங்களுக்கு த்ரவ்ய தேவதாதி அர்த்தப்ரகாசநத்தில் தாத்பர்யமென்றும், அர்த்தவாதங்களுக்கு ஸ்தோத்ரங்கள்செய்து விதிகளைப் ப்ரரேசனம் செவ்வது கார்யமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. இதனால் கார்யபரமான விதிவாக்யங்களே வேதத்தில் முக்யபாகமென்றும் மற்ற பாகங்களுக்குத் தன் அர்த்தங்களில் தாத்பர்யமில்லையென்றும், விதிசேஷமாய் அதாவது விதிகளின் அநுஷ்டானத்துக்கு உபகாரகங்களாய் மந்த்ரங்களும் அர்த்தவாதங்களும் ப்ரயோகிக்கப் படுகின்றனவென்றும் மீமாம்ஸகர்கள்கொள்கை. வேதாந்திகளோ கார்ய பரமில்லாத 'வசுஷ்யூதாந சீநஊஷ்யஹு' முதலான வாக்யங்களுக்கும் ப்ராமாண்யத்தை ஒப்புக்கொண்டு ப்ரத்யக்ஷத்துக்காவது யுக்திக்காவது விரோதமில்லாத பக்ஷத்தில் அர்த்தவாதங்களும் உபநிஷத்தபாகங்களும் ஸ்வார்த்தத்தில் தாத்பர்யமுள்ளவையென்றும் அதனால் உபநிஷத்துக்களில் சொல்லப்படுமீம் ப்ரஹ்ம குணங்களும் மோட்ச ஸ்வரூபாதிகளும் ப்ரமாணங்களென்றும் சொல்லுகிறார்கள். நாம் ஸாமான்யமாய் ஸ்துதியென்றால் ஒருவனுக்கு இல்லாத குணத்தைச் சொல்வது என்று எண்ணுகிறோம். இந்தப் பிரயோகம் ஒளபசாரிகம். அதாவது ஸ்துதி சப்தத்துக்கு முக்யமல்ல. ஆகிலும் 'ஊதாஃபுஷ்யாஹு தி ஸூஹி ந ஸூதீ வரூபாதீ' என்கிற காளிதாஸ வாக்யத்தில் இந்த அர்த்தத்திலேயே ஸ்துதிஸப்தம் ப்ரயோகிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் 'மஹிநிஷ மஹாநிபாநம் ஸூதீ' அதாவது வாஸ்தவமான குணங்களைச் சொல்வதுதான் ஸூதீஸூஹ்யஃ என்று நம் மாசார்யர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இதனால் ஸ்துதியைப் ப்ரயோஜனமாகக் கொண்ட அர்த்தவாதங்களும் ஸ்வார்த்தத்தில் வேறு பாதக மில்லாதபோது பிரமாணங்க ளென்பது நம் வலித்தார்தம். இந்த விஷயத்தில் மீமாம்ஸகர்களுக்கும் நம் வலித்தார்த்தத்துக்கும் உண்டான பேதத்தை ஒர் உதாஹரணத்தால் விவரிக்கலாம். 'வநஸூதயீ ஸூதீராவத' 'வ்ருக்ஷங்கள் சேர்ந்து யாகங்கள் செய்தன' என்பது ஒர் அர்த்தவாதம். அதன் தாத்

பர்யம், 'அசேதநங்களான வ்ருக்ஷங்களும் சேர்ந்து யாகம் செய்தன; ஆகையால் சேதநர்களான நாமும் செய்யவேண்டும்' என்று யாகத்தை ஸ்துதிசெய்ய அஸும்பாவிதமான அர்த்தத்தை வேதம் சொல்லுகிறது' என்று மீமாம்ஸகர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஸ்ரீநிக மாந்ததேசிகன் ஸேஸ்வர மீமாம்ஸையில் இந்த வாக்யத்தின் பிரயோஜனம் ஸ்துதியாகிலும் ஸ்வார்த்தமும் ப்ரமாண மாகையால், இங்கு 'வநஸ்வதி' பதம் வ்ருக்ஷங்களுக்கு அபிமானிகளான தேவதைகளைச் சொல்லுகின்றதென்றும் ஒரு காலத்தில் வாஸ்தவமாய் வந்தேவதைகள் யாகம்செய்ததை ப்ரவாஹா நாதியான வ்ருத்தாந்தமாக்கி ஸ்ருதி சொல்லுகிறதென்றும் அர்த்த மருளிச் செய்கிறார்.

இப்படியே தேவதைகள் வாஸ்தவமாய் உண்டா? அல்லது மந்த்ரங்களும் அதிலுள்ள இந்த்ராதி சப்தங்களுமே தேவதைகளா?, என்கிற விஷயத்தில் ஈஸ்வரனில்லாவிடிலும் வேதங்கள் ப்ரமாணமானதுபோல், தேவதைகள் இல்லாவிடிலும் யாகாதி கர்மங்கள் தங்களுடைய அபூர்வமென்கிற சிரஸ்தாயியான சக்தியால் ஸ்வர்க்காதி பலங்களை கொடுக்கின்றனவென்றும், தேவதைகளையும் அவர்களுக்கு விக்ரஹாதி பஞ்சகத்தையும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டாமென்றும் நீரீஸ்வர மீமாம்ஸகர்களின் வலித்தாந்தம். விக்ரஹாதி பஞ்சகமாவது, சரீரம், ஹவிஸ்ஸைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல், அதை புஜித்தல், அதால் த்ருப்தி, அதினால் யஜமாநிடத்தில் ப்ரீதியுண்டாகி யாகபலனை யளித்தல் ஆகிய ஐந்து. இந்த சரீராதி கள் தேவதைகள் விஷயத்தில் இல்லையென்றும் கர்மங்களே அபூர்வத்வரா பலப்ரதமென்றும் மீமாம்ஸகர்கள் கொள்கை. இது மீமாம்ஸையின் வாஸ்தவமான தாத்பர்யமல்லவென்றும் ஜைமிநி யாகிய ஸூத்ரக்காரருக்கும் உபவர்ஷர் முதலான ப்ராசீன வ்ருத்தி காரர்களுக்கும் தேவதைகளை நிஷேதிப்பதில் தாத்பர்ய மில்லையென்றும், தேவதைகளில்லாவிட்டாலும் கர்மங்கள் அனுஷ்டேயங்களென்று "கஷித்ஸூகிராஸுவய-நம்" அல்லது யாகாதி கர்மங்களில் ச்ரத்தையை வளர்க்க இந்தப்படி மீமாம்ஸையில் சொல்லப்பட்டதென்றும் நம்ஸம்பிரதாயத்தில் பல ஆசார்யர்கள் நிச்சயித்திருக்கிறார்கள். இந்த தேவதைகளுக்கு ப்ரஹ்ம வித்யையை அப்யஸிப்பதிலும் உபாஸநங்கள் செய்வதிலும் அதிகாரமுண்

டென்று ப்ரஹ்ம ஸஹ்தரம் 3 - வது பாதத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கும், “ஸஹ்யதீயேனாதஃ ஹ்ரவாஸ ஹ்ரத்யக்ஷாந ஸாநாஹ்யா” (I. 3. 27) என்னும் ஸஹ்தரத்தில், தேவதைகளுக்குச் சரீராதிகளிருந்தால் ஈஸ்வரமான அந்த பதார்த்தங்களைச் சொல்லும் வேதத்துக்கு அரித்ய ஸம்யோகமென்னும் முன் சொன்ன ஆக்ஷேபம் வருமே யென்று ஆக்ஷேபித்து, வராதென்று ஸமாதானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால், ‘சுகஃஹ்வாஸ’, இந்த்ராதி சப்தங்கள் ஒரு வ்யக்தியைக் குறிக்காமல் ஒரொருஜாதி விசேஷத்தை ‘ஹா’ முதலான சப்தங்களைப்போல் குறிக்கின்றன. ப்ரதி ‘ஹா’ வ்யக்தி நசித்துப்போனாலும் ஜாதி ஸ்திரமாயிருப்பதுபோல் இந்திரத்வம் ஸ்திரமாயிருப்பதாலும் ஒவ்வொரு இந்த்ராதி வ்யக்தியையும் ப்ரஹ்மா வேத சப்தங்களிலிருந்து அறிந்த குணசேஷ்டிதங்களுடன் ஸ்ருஷ்டிப்பதால் இந்த்ரதோஷமுண்டாகாதென்றும் ஸமாதானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு ப்ரத்யக்ஷமென்கிற ஸ்ருதியும் அதுமாதமென்கிற ஸம்ருதியும் ப்ரமானமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ‘சுதவனவஹித்யக்ஷ’ என்கிற அடுத்த ஸஹ்தரத்தினால் ப்ரவாஹ நித்யதையை அங்கீகரிப்பதால் வேதங்களுக்கு நித்யத்வம் வலித்தமாகிற தென்று சொல்லப்படுகிறது. ‘ஹ்யக்ஷதொவ்யணீதெ’ என்றும் ‘ஹ்யாஹித்யஸ்ய ஸஹ்யத்ய ஹ்வதி’ என்றும் இதுபோன்ற வசநங்கள் அந்தந்த மந்தரங்களுக்கு முதல் முதலான கர்த்தாக்களைச் சொல்வன வல்ல; அந்தந்த மந்தரங்களை ஈஸ்வரனால் சக்திகொடுக்கப்பட்ட சிலர் முன் அந்த மந்தரங்கள் அத்யயநம் பண்ணப்பட்டிவந்த க்ரமத்துடனே தபோபலத்தால் கண்டுபிடித்தார்களென்றும், அப்படி மந்தரங்களை கண்டுபிடித்தவர்கள் அதிகாரி புருஷர்களாகையால் ப்ரதிகல்பம், ப்ரதி மந்வந்தரம், ப்ரதி சதுர்யுகம் அப்படிப்பட்டவர்கள் உண்டாகிறார்களென்றும், இந்தக் காரணங்களால் இவர்களைச் சொல்லும் வேதங்கள் நித்யங்களே யென்றும் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஸஹ்யதீயேனாதஃ ஹ்ரவாஸ ஹ்ரத்யக்ஷாந ஸாநாஹ்யா (I. 3. 29) ஸஹ்தரம்
 ஹ்யக்ஷதொவ்யணீதெ’ என்னும் அதற்கு அடுத்த (I. 3. 29) ஸஹ்தரம்

தில், ப்ரஹ்மாமுதல் எல்லாரும் ரசிக்கும் ப்ராக்ருத ப்ரளயத்தில் வேதங்கள் அத்யேதாக்களில்லாததால் நஷ்டமாக வேணுமே யென்கிற ஆக்சேபத்துக்கு ஸமாதானம் சொல்லப்படுகிறது. ஆதி கர்த்தாவாகிய ஈஸ்வரன் ப்ரளயாந்தத்தில் ஸ்ருஷ்டிக்கு ஆரம் பிக்கும்போது ப்ரஹ்மாவை ஸ்ருஷ்டித்து அவருக்குப் பூர்ணமாய் வேதத்தை யுபதேசித்து அதில் கண்டபடி ஸகல ஜகத்தை யும் ஸ்ருஷ்டிக்கும்படி ப்ரஹ்மாவுக்கும் நியமித்து தானும் அப் படியே செய்கிறார். ஆகையால் வேதத்தின் நித்யத்வத்துக்குக் குறைவில்லையென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இதனால் வேதம் நித்யமென்பதற்கு 'வருவதுவருவெய்யா ஜ்ஜராண க்ருஷீஸிஷ்டு வெஸ்யு வ ஸவதுஷொஜ்ஜாயுஜிணக்ஸு' அதாவது வர்ணங்களுடையவும் சப்தங்களுடையவும் ஆதபூர்வி இப் போதைக்கு இருப்பதுபோல் எப்போதும் இருந்ததென்றும் ப்ர ளயகாலத்தில் ஈஸ்வரஜ்ஞானத்தில் அந்தர்ப்பவித்து நஷ்டமாகாத வேதம் ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் ப்ரஹ்மாவுக்கு உபதேசிக்கப்பட்டு வருகிறதென்றும், ப்ராயேண எல்லாரும் குருமுகமாய் அத்யயநம் செய்து வேதத்தை ரக்ஷித்துவந்தாலும் சில விசேஷ புண்யசாஸிக ளான புருஷர்கள் அத்யயநமில்லாமல் தாங்களே ஈஸ்வரனால் கொ டிக்கப்பட்ட சக்தியால் சிலசில பாகங்களை கண்டுபிடித்து வந் தார்களென்றும், சிலர் விசேஷமாய் ஒவ்வொரு சாகையை ப்ரவசனம் செய்ததால் அவர்கள் பெயரால் அந்தந்த சாகைகள் ப்ரவித்திபெற்றனவென்றும் நம்முடைய வரித்தாந்தம். இப்படிக் கொள்ளாதபோது நம்முடைய ஸ்ம்ருதிகளும் புராணங்களும் விரோதிக்குமென்றும் இப்படிக்கொள்வதில் ஒரு யுக்திக்கும் பாத கம் இல்லை யென்றும், இருந்தாலும் ஸ்ம்ருதி புராண ப்ரமாண்யத் தில் ருசியுள்ளவர்களுக்கு வேறுகதியில்லையென்றும் நம்மாசார்யர் கள் நிர்த்தாரணம் செய்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால் ப்ரத்யக்ஷத்துக்கும் யுக்திக்கும் விருத்தமான ச்ரு தியின் அர்த்தங்கள் ப்ரமாணமாகுமா என்று கேட்கலாம். ப்ரத்யக்ஷத்துக்கு விரோதமான ச்ருதிகள் ப்ரமாண மில்லைதான். அப் படி ச்ருதிகளிருந்தால் அவைகளுக்கு ப்ரத்யக்ஷத்துக்கு விருத் தமில்லாத தாத்பர்யங்களைக் கல்பித்து கௌணவ்ருத்தியாலாவது

லக்ஷண வ்ருத்தியாலாவது அர்த்தம் செவ்வது சாஸ்த்ர ஸம்மதம். மேலும் அப்ரத்யக்ஷமாயும் யுக்தியால் நிச்சயிக்க முடியாததாயுமுள்ள பாரலௌகிகமான, விஷயங்களிலும் ஜீவெஸ்வரஸ்வபாவங்களிலும் குணங்களிலுமே ஸ்ருதிக்கு முக்யப்ரவ்ருத்தியானதால் அந்த விஷயங்களில் ச்ருதிப்ரமாண மென்கிறவர்களுக்குப்ரத்யக்ஷமாவது அனுமாநமாவது விரோதமாக வேண்டியதில்லை. இந்த ந்யாயத்தை அநுஸரித்தே ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் சாஸ்த்ரயோ நித்வா திகரணத்தில், அநுமாநத்தால் யஸாவத்தாய் ஈஸ்வரனை ஸாதிக்க முடியாதென்று பஹுக்ரந்தத்தால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. அதீந்த்ரியமான விஷயத்தில் சப்தம் என்கிற வேதமேப்ரமாணம் என்றும் அதை அந்த விஷயங்களில்ப்ரதிகூல தர்க்கங்களால் பாதிக்கக் கூடாதென்றும் பலவிடங்களில் சொல்லியிருக்கிறது.

“ சூஷ்டும் யஜெஷாவஜெஸம் உ வெஷஸாஸு ராவ்ரொயநா
 யஸுகெஷணா நஸுயதெ ஸ யஜெஷ வெஷ நெதரஃ ”

என்கிற மநுவசநமும், தர்க்கமென்கிற மீமாம்ஸாசாஸ்த்ரத்தை யநுஸரித்து வேதங்களுக்கும் ஸ்ம்ருதிங்களுக்கும் அர்த்தஞ் செய்ய வேண்டு மென்று சொல்லுகிறது. ஸ்ரீ நிசமாந்த தேசிகனும்,

‘ஸாஷெஷு ரெனெவாவஸெயெ விஹதிவிரஹிதெ நூஷி க்ஷவ
 வ ஹாணாஸு’

என்பதால், அதீந்த்ரியமான விஷயங்களில் சாஸ்த்ரப்ராமாண்யத்தை ஒப்புக்கொள்ள வேனுமென்று அருளிச் செய்கிறார். ஆகையால் நம் சாஸ்த்ரங்களில் வேதங்களின் நித்யதையும்ப்ராமாண்யதையும் உபபாதிக்கப் பட்டாலும் வேதங்கள் எந்த அர்த்தத்தில் நித்யங்க ளென்றும் வேதத்தின் ஒவ்வொரு பாகங்களும் எந்தெந்த அம்சங்களில்ப்ரமாணங்களென்றும் அறிய வேண்டியது அவச்யம்.

இந்த விஷயத்தில் நம்மாசார்யர்கள் என்ன அபிப்ராயப் பட்டிருக்கிறார் களென்பதை அவர்கள் க்ரந்தங்களை அநுஸரி

த்து மேல் விவரித்தோமே யொழிய நாம் ஸ்வாபிப்ரயமாய் யா தொன்றும் இங்கே சொல்லவில்லை. வஸ்து தத்வங்களிலாவது பூகோள ககோள ஸந்திவேச விஷயங்களிலாவது ச்ருதிபுராணக் களுக்கும் ப்ரத்யக்ஷா ரூபவங்களுக்கும் விரோதம் ஏற்பட்டால் அந்த விஷயங்களில் வேதத்தின் தாத்பர்யத்துக்கு விரோதமாய் நிர்த்தாரணம் செய்தாலும் ச்ருதிப்ராமாண்ய வாதத்துக்கு பாதகம் வராதென்று சொல்ல இடமுண்டு. புராணதிகளில் சொல்லும் லோகநிர்மாண ரீதிகளும் ராஜவம் சாதுசரிதங்களும் பரஸ்பர விருத்தங்கள் என்றும் ஆதூரிக பரீக்ஷையில் அதத்யக் களாகக் காணப் படுகின்றனவென்றும் பஹுவாய் எண்ணப்படுகின் றன. இது வாஸ்தவமாயிருந்தாலும் இந்த விஷயங்களில் ச்ரு திக்கு தாத்பர்ய மில்லையென்றும் அதிந்தரிய விஷயங்களில் மாத் ரம் ச்ருதிக்கு தாத்பர்ய மென்று மெண்ணுவது ஸம்ப்ரதாயத் துக்கு விரோத மாகாது. இந்த விரோதங்கள் இக்காலத்தில் பஹுவாய் ஏற்பட்டு பலவைதிக விஸ்வாவிகளை ப்ரமிக்கப் பண் னுவதால் இப்படிப்பட்ட விஷயங்களில் எதுவரையில் ச்ருதி விரோதம் ஸஹ்யமென்று ஸாஸ்த்ராஜ்ஞர்கள் விசாரிக்க வேண்டும்.

டி. ராஜகோபாலாசாரியர்.

ஸ்ரீ:

வேதாந்த தீபிகை ஆபீஸில் கிடைக்கும் புஸ்தகங்கள்.

	ரூ. அ. பை.
1. ஸ்ரீ தீர்த்த லங்க்ரஹம்—(ஸ்ரீ. இஞ்சிமேடு)-ரங்கநாதா சார்யருடைய தமிழ் வ்யாக்யாநத்துடன்) 0 2 0	
2. ஸ்ரீ த்ராவிடவேத தாத்பர்யம்—(ஸ்ரீ. எஸ். கோபால ஸ்வாமி ஐயங்காரால் எழுதப்பட்டுள்ளது) 0 2 0	
3. ஸ்ரீ அஹோபிலமடமும், அதன் ஸிஷ்யர்களின் கர்த்தவ்யங்களும்:—(ஸ்ரீ. டி. ராஜகோபாலாசார்யரால் செய்யப் பட்ட உபந்யாஸம்) 0 2 0	

வேண்டிமவர்கள் சென்னை, மயிலாப்பூர், கேசவப்பெருமாள் ஸந்நிதி வீதியில் இருக்கும் ஸ்ரீ வேதாந்த தீபிகை மாளேஜருக்கு எழுதிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீ.
ஸ்ரீ சதுஸ்லோகீ விவரணம்.

(தொடர்ச்சி.)

ாஷக்ஷத் தரணாநிரீக்ஷண வாயா வாயணாஶுக்ஷு
தெ நஷ்ஶ்ராக்ஷுஶ்வதஶ்ரீஶ்வநம் வஷ்ராக்ஷுஶ்வதாஶ
யம் | ஶ்ரீயொ நஶ்ரீஶ்வதஶ்ரீஶ்வநம் காக்ஷாஶ்வதாஶ
தெ வஷ்ராக்ஷுஶ்வதஶ்ரீஶ்வநம் காக்ஷாஶ்வதாஶ
க்ஷுஶ்வதாஶ || ௩ ||

முன் இரண்டு ஸ்லோகங்களினால் லக்ஷ்மியின் பரத்வத்தையுமும் ஶௌல்ப்யத்தையும் சொல்லி இந்த ஸ்லோகத்தில் எல்லா புருஷார்த்தங்களுக்கும் அவள் அநுக்ரஹமே ஶேதுவென்ற நுளியிசைக்கிறார். அன்றிக்கே, பரத்வமும் ஶௌல்ப்யமுமிருக்க நம் மிஷ்டப் பிராப்திக்கு அவளிடம் அவகாசமுண்டோ என்கிறசங்கையைப் பரிஹரிக்கிறார்.

த்ரீஶ்வநம் - முன்றுலகங்களும், அதாவது, முன்றுலகங்களிலுள்ள சேதநர்களும். ஶ்ரீலோகம், புவர்லோகம், ஶ்வர்லோகம் ஆகிய முன்றுலோகங்கள். இது ப்ரக்ருதி மண்டலத்திலுள்ள எல்லா ஶ்லோகங்களுக்கு முபலக்ஷணம். எல்லா உலகங்களிலுமுள்ள ஶம்ஸாரி சேதநர்களென்றபடி. ாஷக்ஷு - கொஞ்சம். உன் அநுக்ரஹத்தின் ஒருலேசமு மென்றபடி. சக்ஷு கரணா நிரீக்ஷண வாயா வாயணாக்ஷுஶ்வதாஶ-உன் க்ருபாவலோகநமாகிய அம்ருதத்தால் உஜ்ஜீவிக்கப்பட்டு. ரக்ஷுஶ்வத - காப்பாற்றப்படுகிறது. 'வஷ்ராக்ஷுஶ்வநம் ஶ்ரீஶ்வநம் ஶ்ரீஶ்வநம்' என்னுமாப்போலே, (வாடினபயிர்கள் மழையால் கிளம்பி விளங்குமாப்போலே) எல்லோரும் உன்கருணையின் ஓர்துளிபட்ட மாத்திரத்

கருணை எட்டாதபோது. தடியால்தம் - அந்த நிர்க்ஷணம் கிடைக்காமல். அப்போதும் உனக்குக்கோபம் என்னலாகாது. நீ கோபமே அறியாதவ ளன்றோ. கோபத்துக்கு ஹேது இருக்கச்செய்தேயும், 'நகஸிநாவராஜி' என்றும் 'கங்குவெயுநரொத்தி' என்றும் மல்லவோ உன் பாசரங்கள். நஷ்டம்-உயிரிழந்தது. 'சூலுவம்' என்றதோடந்வயம். வஸூதி - உன் நிர்க்ஷணமுண்டானவுடன். சூநனொடியம் - பட்டமரம் கப்பும் கிளையுமாய்க் கிளம்பினாப்போல் ஸர்வதோமுகமான ஸம்பத்துடன் கூடினதாயிற்று. ஸ்ருஷ்டிக்கும் ஸ்திதிக்கும் உன்கருணையே காரணம். ஸம்ஹாரத்துக்கு உன் உபேகையே ஹேதுவென்றதாயிற்று.

'சுவிஹிஸிஷ்டாநு பூஷயெ ஜந்தகுநவனொக்ய ஜாதரி வெஷா | காரணகனெஷா யொமம் விதரணி வுஷுஸெஷ நாய கரணெஷம்'

என்றது, 'சுவிஹிஸிஷ்டாநு பூஷயெ ஜந்தகுநவனொக்ய ஜாதரி வெஷா | காரணகனெஷா யொமம் விதரணி வுஷுஸெஷ நாய கரணெஷம்' என்று சொல்லக் கூடிய உனக்கும் துல்யம், என்கிறார். 'பூஷயெ ஜந்தகுநவனொக்ய ஜாதரி வெஷா | காரணகனெஷா யொமம் விதரணி வுஷுஸெஷ நாய கரணெஷம்' என்றபடி ப்ரஹ்மேந்த்ராதிகளுக்கும் துக்கங்கள் நேர்ந்தால் அவைகளின் நிவர்த்தனம் உன் அதீனமாயிற்று.

முன்னொருகால் தூர்வாஸஸ் சாபத்தால் த்ரையோக்ய ராஜயத்தை இழந்த இந்த்ரனும் நஷ்டைச் சுவர்களான தேவதைகளும் பகவான் அநுக்ரஹத்தால் அம்ருதமதநம் செய்தார்கள். அந்த அவஸரத்தில் உத்பந்நையான லக்ஷ்மி மஹர்ஷிகளாலும் தேவதைகளாலும் ஸ்துதிக்கப் பட்டவளாய், "வஸூதாந் ஸவூஷெவாநாநாய யயள வக்ஷஸூயம் ஹரெரி" என்கிறபடி பகவானை அடைந்தாள். அந்தலக்ஷ்மியால் பார்க்கப்பட்ட தேவதைகள் அம்ருதபாநன் செய்து ஜயமடைந்தார்கள். இந்த்ரன் தன் பூர்வைச் சுவர்யத்தை யடைந்து லக்ஷ்மியை ஸ்தோத்ரன் செய்தும்கால், இங்கு சொல்லியிருக்கும் அர்த்தத்தை சொல்லுகிறான்,

கூயா லெவி வரித்யுக்ஷம் லகூமம் ஹவநத்யம் |

விநஷபூய ஶீவஸு கூயெஹாநீம் ஸஸெயிதம் ||

அதாவது, உன்னை விடப்பட்ட மூன்று லோகங்களும் நசித்தன போலாகி, இப்போது உன்னை அநுகரணிக்கப் பட்டு வருத்தியை யடைந்திருக்கின்றன, என்கிறான்.

இப்படி லக்ஷ்மியின் கடாசூத்தால் உதயமென்றும் அவள் உபேகையால் விபத்து என்றும் சொல்வதை ப்ரளயாநந்தர ஸ்ருஷ்டி காலங்களுக்கும், விசேஷித்து சேதநர்கள் உதயாப்யுதய காலங்களுக்குமாக இரண்டு விதமாகவும் அர்த்தஞ் செய்யலாம். இதற்கு, முன்சொன்ன இந்தர் வருத்தாந்த மன்னியில், “ஶ்ரூஹா ஶ்ரீஸகூமா லெவாஃ ஶீவஸு தவொயநாஃ | ஶயநெகூ கூ தஶ்ரூயாஸிஸித்யு கஸெஸூரி ||” என்றும் ‘யஜுஸ்ஸூஹாஃ ஶ்ரூஶாணம் ஶூரிஸூயா ஶயநா தாரதஸூயே ஶீவாஸூஃ’ என்றும் இருக்கிற வசங்களும் ப்ரமாணம்.

இப்படி லக்ஷ்மீகடாசூத்தால் பொதுவாய் அப்யுதய முண்டாகு மென்று சொல்லி, பகவத் பக்தர்களுக்குப் பரர்த்தநீயமான புருஷார்த்தங்களும் லக்ஷ்மியின் அதிநென்கிறார். சூர விஜயொஹந உநீகாணா ஶ்ரூவாஶூதெ - புண்டரீகாசூ னை ஶ்ரீமந் நாராயணனுக்கு அபிமதையான பத்நீயாகிய உன் க்ருபையைத் தவிர்த்து, கஹிபூஸி - ஒரு பொழுதும், நூணாம் - மநுஷ்யர்களுக்கு, வஸஸூத்யுக்ஷாஸெவஸூ வாலூஸூ - ஐஸ்வர்யம், ஆத்மப்ராப்தி, பரமபதம் ஆகியமூன்று மார்க்கங்களிலும் ஶ்ரூயொநஹி வஸஸூவூதெ - வேறு ச்ரேயஸ் ஶாதநம் இருக்க ந்யாயமில்லை. இங்கே ‘நூணா’ மென்றது ப்ரஹ்மாதி தேவர்களுக்கு முபலக்ஷணம்.

வஜ்யொநிரிஶம் ஶ்ரூவூ வஸஸூ தூதூதூ தகஃ கூஸூஸூ |
ஶ்ரூவூவாஸூ ஶுஸூஸூயூ தஶ்ரூ ஶூவாஶூ ஶுஸூவாஸூ ||

என்று பாத்ம புராணத்தில் சொல்லுகிறபடி எல்லா ஸம்ஸாரி சேதநர்களுக்கும் லக்ஷ்மியின் அறுக்கரஹம் அவரவர் விரும்பும் இஷ்டங்களையடைய த்வாரமாகிறது, என்று கருத்து.

மேலும், 'சுரவிண்டொயந' என்றதால்,

ஜாயஜிநம் ஹி வஃரஹம் யம் வஸ்யுக் த்ய-ஸந்ரஹம் ।

ஸாக்ஸிஹு து விஜ்யைம் வ வெ ரோக்ஷாயுஷிஹக் ॥

என்று எவருடைய பார்வைக்கு ப்ரபாவம் சொல்லப் பட்டிருக்கிறதோ அவருடைய பத்நீ, என்ற தாயிற்று. 'சிந்ஹாகாஜா' என்றதால் இருவரும் பரஸ்பராது கூலர்களாய் வர்த்திக்கும் ஸ்வபாவம் சொல்லப்பட்டது. இதை 'யஸ்யூ விக்ஷு சிவம் தஹிநி த்வராயநொ வியதூஷிம், தீயெயம் வம் நான்யாயஸ்ய ரஸுஜா ஸ்யூஷெகரஸ்யூத்யா' என்று ஆழ்வான் அருளிச்செய்தார். 'ஸம்ஸ்யூக்ஷார வெவ்வாயஸு' என்றது 'வெஸ்யூக்ஷார யாயாத்ஹ ஹவஸ்யஸரணாக்ஷிரமாம்' என்றதுடன் ஸமாநார்த்தம். 'சுக்ஷரம்' என்றால் ப்ரக்ருதிவியுத்த ஆத்மஸ்வரூபம், அதாவது பரிசுத்தாத்ம ஸ்வரூபம். பகவத்கீதையில், 'கிந்தஹு' என்னும் ப்ரச்சந்தத்துக்கு ப்ரதிவசநமாகிய 'சுக்ஷரம்ஸுஹவரசி' என்னுமிடத்தில், 'சுக்ஷரம் - வுக்ஷுகீவிநிசிஹூக்ஷுஸுரஹ வம்' என்று கீதாபாஷ்யம். இதை மறுபடியும் 'யசிக்ஷரம் வெஷு விஷொ விஷந்தி' (8, 11) என்றும், வரஜிம் (8, 13) என்றும் சொல்லி, 'சுஷுக்ஷாரஸ்துஹூக்ஷு தஜிஹம்வரஜிம் (1) யம் ஶ்ராவுந நிவதஹெ தஜிஹ வரஜிம் சி (8, 21) என்று முடிக்கையாலும், மேல், 'வஃரஹம்ஸவரம்வாயு' (8, 22) என்று பகவானே வேறாய்ச் சொல்வதாலும், சுக்ஷர சப்தம் - ப்ரக்ருதி வியுத்தமாய் யயாவஸ்திதமாய், அதாவது ஶ்ரஹூத்மாயுள்ள சுத்தஜீவாத்மவைச்சொல்லுகிறது. ஐஸ்வர்யார்த்தி, ஜிஜ்ஞாஸு, ஜ்ஞாநி என்கிற விபாகம் இங்கேயும் சொல்லப்பட்டது.

341

சிவடிவப் பராவி ஶ்ரஹ்காய நிஷேவணாதிகளாலே யாதல்...போகங்களில் கால்தாழப்பண்ணி கூடுபரராக்கி ஊவசுபராவிக்கு விலக்காயிருக்கும்” என்று அங்கேவாக்யம். ஶ்ரஹாதூக ஶூாதூலிஹூபுரவ்ருத ரென்றது பகவத்கீதை 7-வது அத்யாயத்தில் சொல்லப்பட்ட ஜிஞ்ஞாஸுவென்பவன்தான். அவனைப்போல் பஞ்சாக்ரி வித்யா நிஷ்டனும் இந்த அந்தராயமான ஸ்வாத்மாநுபவத்தில் இச்சையுள்ளவன். இவர்களுக்குப் ப்ரஹ்ம ப்ராப்திக்கு விளம்பம் எவ்வளவு காலமென்று வரையற முடியாததால் இவர்களிச்சை ஹேயமென்னப் படுகிறது. இருவரும் வைஷயிக ஸுவைத்ருஷ்ணாவஹமான ஆத்மாநுபவ ஸுகத்தின் ஆகர்ஷத்தில் அகப்பட்டு பரமபுருஷார்த்தமான பகவதநுபவத்தை பஹுகாலம் இழக்க நேரிடும். பக்தியோகம் காமநாபேதத்தாலே சூதூவவொருகூடாவ ஶூபமான இந்த அக்ஷரபத மென்கிற வ்யவதானத்துக்கு ஹேதுவாகும். இதை “யெதூஸிஷூயூயொஹகூஃ ஹகூரூஹிதெ உதாஃ | ஸவெயூ வூவந யூரூணஃ ஶூதிவூஶூவூ ரூகூஷ ஹூ” என்று அநுகீதை பிரித்து வெளியிட்டது. சரமஸ்லோகாதிகாரத்திலும் ஜீவமாத்ரோபாஸகனுக்கு அர்ச்சிராதிகதியும் ப்ரஹ்ம ப்ராப்தியும் இல்லையென்றும் பஞ்சாக்ரிவித்யா நிஷ்டனுக்கு ஆத்மமாத்ரானுபவம் வந்தாலும் க்ரமேண அர்ச்சிராதிகதியும் ப்ரஹ்மப்ராப்தியும் உண்டென்றும் சொல்லப்பட் டிருக்கிறது.

இந்த கைவல்ய நிஷ்டையை ஆழ்வாரும்

அற்றது பற்றெனில் உற்றது வீடுயிர்,

செற்றது மண்ணில் அற்றிறை பற்றே' (I. 2. 5.)

என்கிற பாசுரத்தில் ‘வீடு’ என்கிற பதத்தால் ஸூசிப்பித்து, ஆத்மமாத்ரானுபவத்தை நிந்தித்து ‘மன்’ என்று நித்ய புருஷார்த்தமான பகவத்ப்ராப்தியை ஸ்லாகித்தார். ‘இறுக லிறப் பென்று ஞானிக்கு மப்பயனில்லையேல்’ (v. i. 10.) என்றபாட்டிலும் அதன் வ்யாக்யானங்களிலும் இந்த அர்த்தம் வெளியாகிறது.

வேதாந்த தீபிகை.

ஸ்ரீ ஸ்தோத்ர பாஷ்யத்திலும் 'ஹொமாவவம' ஸஷ வ்யா க்யாந்தில் "ஹொம ஊஹஸும ஹூராஜாழி ஸவாநஹவஃ ஹாதூராதூநஹவஸு | தஹிநிஹிஸஹவஃ கெஹிஹவயாநி | நஹி நித்யஃ கிணிஸ ஹாதூநாதூராதூநஹவஸு வஃ கெஹவ்யுஹி" என்றும் ஆசார்யன் அருளிச் செய்திருக்கிறார். இந்த கைவல்யம் நித்யமாவென்றும், இரண்டு கைவல்யார்த்திகளும் அடைவது ஒரே ஸ்தானமா வெவ்வேறாவென்றும், கைவல்யார்த்திகளின் ஸ்தாநம் ப்ரக்ருதி மண்டலத்திலா அதற்கு வெளிப்புறத்திலா வென்றும், இன்னும் இது சம்பந்தமான பல விஷயங்களில் விஸ்தாரமான விசாரங்கள் ஆசார்யர்களின் க்ரந்தங்களில் இருக்கின்றன. அவைகளை அங்கே பார்த்துத் தெளிய வேணும்.

ஆக விம்முன்று விதமான புருஷார்த்தங்களுக்கும் லக்ஷ்மியின் நீரிசுண மென்கிற அனுக்ரஹமே காரணமென்றதாயிற்று. இந்த ஸ்லோகத்தால் லக்ஷ்மிக்கு மோக்ஷஹதுத்வமும் சொன்னதாயிற்று. இதை "சூக்தவிஹா வ ஹேவி க்ஷஃ விஹிஹிஹி" என்று இந்த்ரனும் லக்ஷ்மீஸ்தோத்ரத்தில் சொன்னான்.

விஷ்ணுதாஸன்.

343

ஸ்ரீ.

ஸ்ரீ பாகவத தனி ஸ்லோகீ.

(தொடர்ச்சி.)

உத. யஸ்ஸாஹிவங்கஜ ரஜஸூவநம் உஹானோ வாஹ
னூபாவதிரிவாத ததொவநுஹெது | யஸ்ஸுஹஜாக்ஷ
ந வலெய வவது ஸாடிஹஜா உவலஹ வு தக்யுஸாநு சத
ஜநஹிஸூராடி | 10, 52, 45.

• ஸ்ரீ ருக்மிணிப்பிராட்டி, “ கீழ் ஸ்லோகத்தில் நான் ப்ரார்த
தித்தபடி எனக்கு க்ருபைசெய்யாவிட்டால் நான் ப்ராணனை விட்டு
விடப் போகிறேன் ” என்கிறாள். ‘ ஜீவஹீம் ஶாம் யயா ராஶீ ’
என்றாளிறே. உஹானூஃ - லோகபாலர்களென்று பெயர்பெற்றவர்
களும் அண்டாதிபதிகளும். ஶூதூததொவநுஹெது - தங்கள்
தங்கள் தமோகுணத்தை, அதாவது, அதினலுண்டான அஜ்ஞா
நத்தைப் போக்கடித்துக் கொள்ளுவதற்காக. யஸ்ஸாஹிவங்கஜ
ரஜஸூவநம் - யாதொரு உம்முடைய திருவடிகளின் தூளிக
ளால் ஸ்நானத்தை. உபாவதிரிவ - ருத்ரன் போலே, ‘ ஶிரஸா
யாஸயாஶாஸ யொஹேயஸீத்யவயாரணாஶு ’ என்கிறபடி, ருத்
ரன் திருவடிகளிலுண்டான கங்கையைச் சிரஸ்லினால் வஹித்
தார். • அதனால், ‘ யஹேஷ நிஸூயத ஸரிஶு வரொஹேஶ
கீஶ்யெஶ ௩ஹிஶு வியுதெஶ ஶிவஸிஹொஶஹெஶ ’ என்கிற
படியே, சிவன் என்று பெயர் பெற்றார். அதுபோல், வாஹனீ -

விரும்புகிறார்களோ, உம்முடைய திருவடித்துளிகளை சிரஸ்ஸால் தரிக்க விரும்புகிறார்களோ, என்றதாயிற்று. ‘*சிஷ்யசிஷ்யபூந சிஷ்யசிஷ்யி*’ என்றும், ‘*நாந்யம் வஹ வவத-பெளஷிவிவ-புஷணம் ஸி*’ என்றும், * ‘*நின் செம்மாபாதபற்புத்தலைசேர்த்து*’ என்றும் மஹான்கள் ஆசைப்பட்டார்களிறே.

லவசுபூவாஹம் - அப்படிப்பட்ட உம்முடைய அனுக்ரஹத்தை. *ந ஹலெய யஜி - நானடையாமல் போவேனாகில்.* உமக்குப் ப்ரணயிரியாயிருந்து உம்முடைய ப்ரணயத்துக்கு நான் விஷயமாயாகாமற் போனேனேயாகிலும், லோகத்தாரோபாதி உம்முடைய அதுக்ரஹத்துக்குப் பாத்ரமாயாகாமற் போனேனேயாகில். **ஹெஸம்வாஜாஷு - தாமரைப் புஷ்பங்கள் போன்ற கண்களையுடையவனே.** † ‘*உயிர்க்கெல்லாம் தாயாயளிக்கின்ற தண்டாமரைக்கண்ணு*’ என்றும், ‘*விஸூலிர ஸுண விஹாரக்யுதக்ஷுநெனெஷு*’ என்றும் சொல்லுகிறபடியே லம்ஸார ஊவாநஹ ஊரான ஜீவர்களை அம்ருதவரஷம் போன்ற கடாஷு லஹரிகளால் எல்லாத் தாபமுந் தீரும்படி கடாஷிப்பதற்காகத் தாமரைக் கண்களைப் பெற்றாயென்று நினைத்திருந்தோம். எம் திறத்தில், † ‘*உந்தாமரை புரை கண்ணினையும் செவ்வாய் முறுவலும் ஆகுலங்கள் செய்ய வழிதற்கே நோற்றோமேயாம்*’. எல்லாருக்கும் உஜ்ஜீவநமாயிருப்பது என் ஒருத்திக்கு அழிவதற்குக் காரணமாகும்படியானது நான் பண்ணின கர்மபலமோ? என்கிறாள் ¶ ‘*ஏழைபராவிபுண்ணு மிணைக்கூற்றங்கொலோ*’, என்று சொல்லுகிறபடியே ம்ருத்யுவைப் போல் க்ருநங்களான § ‘*தாமரைக்கண்கள் கொண்டி தியாலோ?*’ என்னை ஒருத்தியை மாத்ரம் இவைகளைக் கொண்டு ஹிம் லிக்க நினைத்தாயோ? என்கிறாள்.

* திருவாய். ii. 9. 1.
 † பெரிய - திரு. vii. 1. 9.
 ‡ திருவாய். vi. 2. 2.
 ¶ ஷெ vii. 7. 1.
 § ஷெ x. 3. 1.

இப்படி, 'பூலாஹாஜிள நாயுள' என்கிறபடி உம்முடைய பரத்வத்தையடக்கி உமக்கு ஸ்வரூபமென்னலாம்படியான க்ருபை என் விஷயத்தில் மாறினா; ஜஹூஹாஜிள - ப்ராணங்களை விட்டுவிடுவேன்.

* 'உடம்பினும் குறைவில்லா வுயிர்பிரிந்த மலைத்துண்டம்
கிடந்தனபோல் துணிபலவா வசுரர்குழாம் துணித்துகந்த
தடம்புள சடைமுடியன் தனியொருகூ றமர்ந்தறையும்
உடம்புடையான் கவராத வுயிரினும் குறைவில்மே'

என்கிறாள். தங்கள் தங்களை ஈஸ்வராக அபிமானிக்கிருக்கும் தர்மானிகளுக்கும் ப்ரயோஜனாதர பர்களுக்கும் கொடுக்கக் கடவ உம்முடைய வுடம்பை, அந்நய ப்ரயோஜனையாய் அதையே ஆசைப்பட்டு அது கிடையாமையாலே முடியப்போகிற எனக்குக் கொடுத்தாலாகாதோ? இப்படி ஸர்வ ஸாதாரணமான பேற்றையும் யான் பெறுவிடில், உயிருடனிருந்து என்ன ப்ரயோஜனம்? 'வசுதி ஜீவஹாஜிள' என்பதும் என்னிடத்தில் பொய்யாமத்தனை யாகாதோ? ஆகையாலினி ப்ராணனைச் சமக்கேன்' என்கிறாள். அத்தலைக் குறுப்பாகாதவை யெல்லாம் வ்ருதா, என்ற படி. 'யாரயத்யூதநொ டெஹம்' என்றானிறே பெருமானைத் திருவடி; அந்தப்பழிக்கு நானாகேன், என்கிறாள். 'வாவம் உயி ந விஹுதெ' வீணை ஊர்ப்பழி சமக்கும்படியான பாவம் என்னிடத்தில் இல்லை. இங்கு பாவமென்றது பெருமானை விட்டுப்பிரிந்துயிரோடிருக்கக் காரணமாகிய கர்மவிசேஷத்தை. ப்ராணனை விடுவதென்றால் அதற்கோர் காரணம் வேண்டாவோ? நீ நினைத்த வுடனே விடமுடியுமோ வென்னில், தானே கார்ச்யத்தை யடைந்த படியால் அது எனக்கு அசுக்யமன்று காண், என்கிறாள். பூதக்ரூபாஜிள - வ்ருதோபவாஸாதிகளா லீனைத்துப்போன, அதாவது மரணத்துக்குப் பாதிவழியில் இருக்கிற ப்ராணன்கள், என்றபடி.

* திருவாய், iv. 8. 10.

அன்றிக்கே, வுதகூஸாநு - லோகத்தில் ப்ராணனை வைத்துக் கொண்டிருப்பது, 'வனதி ஜீவனோநொ நரம் வஷுஸதா டிவி', என்றேனுமொருநாள் தான் ஸுகம்பெறலா மென்கிற நசையாலே. எனக்கு இப்பொழுது கிடைக்காத உம்முடைய அநுக்ரஹம் இனி எந்தக் காரணத்தால் கிடைக்கப்போகிறது. ஆகவே அந்த நசையுமில்லாமையாலே, இதுவரையி லநுபவித்த, * 'மாசுடையுடம்பொடு தலையுலறி வாய்ப்புறம்பெனருத் தொரு போது முண்டு' என்றபடி பட்டகஷ்டங்களெல்லாம் அமையும், என்கிறாள். இப்படியாகில் உனக்கென்ன வித்தித்தது என்னில், மேல் சொல்லுகிறாள், 'ஸதஜந்ஷுவிஸூஸா', என்று.

இங்கே ஸதமென்றது உபலக்ஷணம். அனேக ஜன்மங்கள் கழித்தாவது எனக்கு அது கிடைக்கும். அன்றிக்கே, இப்பொழுது ப்ராணனை விட்டாயாகில் அடுத்த ஜன்மத்தில் உன் அபீஷ்டம் கிடைக்கு மென்பது என்ன நிச்சயம்? அப்படிக்கிடைக்காமல் அந்த ஜன்மத்திலேயும் இப்படியே மரணமடைய நேரிட்டால் என்செய்வாய்? எனச் சொல்லுகிறாள், ஸதஜந்ஷுவிஸூஸா - அனேக மாயிரம் ஜன்மங்களிலும் இப்படியே ப்ரார்த்தித்து இஷ்டத்தைப் பெறாமல் மரணமடைவேன். அதனானுனக்கென்ன வித்திப்ப தென்னில்,

† 'கதியென்றுந் தானாவான் கருதாதோர் பெண்கொடியை வதைசெய்தா ரென்னும்சொல் வையகத்தார் மதியாரே.'

ஸர்வரக்ஷகனான ஒருவன் அவனையே நம்பியிருந்த ஒரு பெண்ணை ரக்ஷிக்காமல் அவள் மரணமடையக் காரணமானான், என்கிறவார்த்தையை லோகத்தார் தெரிந்துகொள்ள மாட்டார்களோ? லோகத்திலெங்கும் கருணரிதியென்று பெயர் பெற்று அதனால் எல்லா ஆர்யர்களும் வந்து சரணம்புகும்படி நின்றவனுடைய ப்ரவிதி

* நாச - திரு. i. 8.
† ஷை viii. 9.

தியை யழித்து நிஷ்கருணனென்று பெயராகும்படி பண்ணுகிறேன், என்றாளாகவுமாம்.

அன்றிக்கே 'ஸதஜநூலிஸூஸா' என்று பாடமானபோது, அனேகமாயிரம் ஜன்மங்கள் இப்படிப்பல மடையாமல் முடிந்தாலும் என்னபீஷ்டம் கிடைக்காமற் போகாது. என்றேனும் ஒரு நாள் கிடைத்துவிடும். அவனுக்கும் நமக்குமுள்ள சேஷசேஷி பாவஸம்பந்தம் * 'உறன்னேடுறவேல் நமக்கிங்கொழிக்க ஒழியாது', என்றபடியே, நம்மாலும், அவன் தன்னாலும், இருவரும் சேர்ந்தாலும் ஒழிக்க ஒழியா தாகையாலும் சேஷி சேஷபூதனை ரகழிக்கை ஸ்வதீவ்ராஹ் மாகையாலும் நம்முடைய ரகஷ தவறாது, என்றாளாகவுமாம். அன்றிக்கே, ஸதஜநூலிஸூஸா - 'நீயல்லவோ முடியப்போகிறாய். அத்தாலெனக்கென்ன நஷ்டம்' என்றிருக்கிறாய் நீ. அதவோ உன் கருத்து?

† 'தொழுதுமுப் போதுமுன் னடிவணங்கித் தாமலர் தூய்த் தொழு தேத்துகின்றேன், பழுதின்றிப் பாற்கடல் வண்ணனுக்கே பணிசெய்து வாழப் பெறாவிடில்நான், அழுதழு தலமர்ந் தம் மாவழங்க ஆற்றவு மதுவுனக் குறைக்குங் கண்டாய், உழுவதோ ரெருத்தினை நுகங்கொடு பாய்ந்து ஊட்டமின் நித்தறந் தாலொக்குமே'.

இந்தப் பெண்கொடியை, உபேகழித்த பாவம் உன்னை தூறு ஜன்மங்களாலும் அனுபவித்தும் முடியாததாகு மென்கிறாளாகவுமாம்.

சே. நரலிஹ்மாசாரியர்.

* திருப்பாவை. 28.

† நாச் - திரு. i. 9.

5. ஆகையால் ஸ்ருதி விருத்தமானதால் இந்த விஷயத்தில் புராணம் அநாதரணீயமா? அல்லது, ஸ்ருத்யநுகுணமாய் புராணம் அர்த்தம் பண்ணப்படவேண்டியதா? அல்லது புராணநுகுணமாய் ஸ்ருதியை நயநம் பண்ணவேண்டுவது யுத்தமா? இந்த ஸந்தேஹத்தை அபிஜ்ஞர்கள் தெளிவிக்க வேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

கண்கொடுத்தவணிகம். }
அற்பசிமீ 22உ. }

விஜய ராகவ தாஸன்.

(2)

துளவீக்ரஹணம்.

1. துளவீக்ரஹணத்துக்குக் கால நியமங்களும் மந்த்ர நியமங்களும் ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லியிருப்பது எல்லார்க்கும் ப்ரவித்தம். அப்படியிருக்க ஸ்ரீரங்காதி ஸ்தலங்களிலும் மற்ற இடங்களிலும் மந்த்ராதிரி நியமாந்ரஹர்களான சூத்ரர்களும் சூத்ரர்களும் அதைக் க்ரஹித்துவருவது வழக்கமாயிருக்கிறதே? இந்த ஆசாரம் சிஷ்ட ஸம்மதமாயு மிருக்கிறதே? இது யுத்தமா? இந்த ப்ரச்சந்தத்துக்கும் வித்வான்கள் ப்ரதிவசனம் செய்வார்களென்று ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

கண்கொடுத்தவணிகம். }
அற்பசிமீ 22உ. }

விஜய ராகவ தாஸன்.

பூர்ணசந்த்ரோதயம்.—சென்ற இரண்டரை வர்ஷகாலமாய் நடைபெற்றுவரும் பூர்ணசந்த்ரோதயம் என்னும் சிறந்த மாதாந்தரப்பத்ரிகை நமக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இது மதுரையில் பிரஹ்மஜ்ஞாநக்கிளைச் சங்கத்தாருடைய ஆதரவின்பேரில் ப்ரஹ்ம ஸ்ரீ. நாராயணஐயர். B. A. B. L. F. T. S. அ. ரங்கஸாமிஐயர். B. A. B. L. F. T. S. ஆகிய இரண்டு பத்ராதிரிகளால் ப்ரசுரப்படுத்தப்பட்டு வெளிவருகிறது. இதில் ப்ரஹ்மஜ்ஞாந (Theosophy) விஷயமான பல சிறந்த வ்யாஸங்களும், யோகம், வேதாந்தம், ஸ்ம்ருதி, புராணங்கள் சம்பந்தமான பற்பல உபந்யாஸங்களும் இன்னும் கல்பிதமான விவேகத்தை வருத்திசெய்யும் கதைகளும் வெளிவருகின்றன. பல கற்றறிந்த தமிழ் வித்வான்கள் இதற்கு விஷயங்கள் எழுதி வருகிறார்களாகையால் இதைப்படிப்பது மிகவும் ஆநந்தகரமாயிருக்கிறது. இதன் வருஷச்சந்தா ரூ. 2—0—0.

[கடிதங்கள் எழுதுகிறவர்களுக்கு அறிக்கை.—கடிதங்கள் எழுதுகிறவர்களின் அபிப்பிராயங்களுக்குப் பத்ராதிபர் உத்தரவாதமில்லை. கடிதங்கள் நல்ல காகிதத்தில் ஒருபக்கத்தில் தெளிவாக எழுதப்படவேண்டும். எழுதுகிறவர்கள் பெயரும் விலாஸமும் பத்ராதிபருக்கு வ்யக்தமாய் அறிவிக்கப்படவேண்டும். வேதாந்ததீபிகை பத்ராதிபர்.]

கடிதங்கள்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ அஹோபில யாத்திரை.

ஸ்ரீ வேதாந்ததீபிகை பத்ராதிபருக்கு.

வாழ்குமரன் மேற்கனக வஞ்சகன்மே லோர்முகத்தே சூழ்கருணை யும்முனிவுந் தோன் நியவால்—கேழ்க்கிளரும் அங்கவேள் குன்ற வழல்சரபத் தைப்பிளந்த சிங்கவேள் குன்றத்தி னூர்க்கு.

நீவ்யகவி பிள்ளைப்பெருமாயங்கார்.

ஸ்ரீ ஸர்நிதி சிஷ்ய ஸபையார் ஸ்ரீ அஹோபில ஸர்நிதியின் பூர்வீகப் பெருமையையும் வைபவத்தையும் ப்ரகாசப்படுத்தின மஹோபகாரத்திற்குக் கைம்மாறு இல்லாவிடினும், அந்த உபகாரத்தினடியாக அநேகருக்கு ஸ்ரீ அஹோபிலத்தை ஸேவித்து வரவேணு மென்கிற ஆசை உண்டானதே ப்ரதி க்ருதமாக அந்த ஸபையார்கள் நினைப்பார்கள் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இப்படி ஆசை உண்டானவர்களி லொருவனான அடியேன் அது தலைக்கட்டும் நாள் வாய்க்காத வளவிலே “ராம யாத்ரா ஶிவெ ஶிவெ” என்றபடி திக்கு நோக்கித்தண்டனிட்டு நிற்கிற காலத்தில், தற்செயலாக ஒருஸமயம் ஏற்பட்டு, அஹோபில யாத்திரையாகப் புறப்பட்டேன்.

சென்னையில் முதல் நாள் இராத்திரி 9½ - மணிக்கு பம்பாய்மெயில் வண் டியில் புறப்பட்டு விடியற்காலம் 3-50-க்கு எற்றகுண்டலா என்கிற ஸ்டேஷ

னில் இறங்கினேன். இறங்கினதும் அங்கே “ஓபய்யா” “ஓபலய்யா” என்று ஒருவரை யொருவர் ஆஹ்வானம் செய்வதைக்கேட்டு, ‘இது அஹோபிலம் என்கிற திவ்யதேசத்தின் எல்லைநிலமாகையால் அந்த திவ்யதேசத்தின் திருநாமத்தால் பெயரிட்டழைக்கிறார்கள்’ என்கிற எண்ணமும் அதனடியாக ஸந்தோஷமும் ஐந்தினம். ஸ்டேஷனுக்கு வெளியேவந்து 8-மைல் தூரத்திலுள்ள புரோதத்தூர் என்கிற ஊருக்கு எட்டணுவுக்கு மாட்டுவண் டிபேசிச் சென்றேன். வழியில் மண்ணாவது சுண்ணும்பாவது கலவாமல் கடப்பைக்கற்களால் அமைக்கப்பட்ட வீடுகளை காணப்பட்டன. ஜலமில்லாமல் வற்றிக் கிடந்த பெண்ணையாற்றைக்கடந்து பனைத்தோப்புவழியாக காலை 9 - மணிக்கு புரோதத்தூரை யடைந்தேன்.

அவ்வூரில் ஒரு வைஷ்ணவாலயமிருக்கிறது. இக்கோயில் பூசாரிக்கு (அந்தத்தேசத்து அர்ச்சகருக்கு இப்படித் திருநாமம்) அஹோபிலமடத்தில் ஸமாச் ரயணம் என்கிற ப்ரஸ்தாவமுண்டாகையால் இந்தக் கோயில் ஒருகாலத்தில் ஸ்ரீ ஸந்ரீதிபின் ஆதினத்தில் இருந்திருக்க வேண்டுமென்று நினைக்க இடமுண்டாகிறது. மேலும், களத்தூர் அழகியசிக்ரர் எழுந்தருளியிருந்தகாலத்தில் இவ்வூரார் ஸ்ரீ ஸந்ரீதிக்குப்போய் ஷே கோயிலுக்குத் தீர்த்த பரிக்ரஹம் உண்டாக்கி வைக்கவேண்டுமென்று ப்ரார்த்தித்ததாயும், அதற்குக் காணிக்கையாக அபேக்ஷிக்கப்பட்ட த்ரவ்யத்தை இவர்கள் ஸமர்ப்பிக்க அசக்தர்களாய்த் திரும்பிவிட்டார்களென்றும் சொல்லிவருகிறார்கள்.

புரோதத்தூரிலிருந்து அஹோபிலத்துக்கு அல்லகட்டா என்னுமூர் வழியாகப்போவது ஸு-லபம். அல்லகட்டா சிறுவேல் தாலாகாவுக்கு ப்ரதான ஸ்தர்னம். இராத்திரியில் பிரயாணம் செய்தாலும் மார்க்கத்தில் பயமில்லை யென்று கேட்டு, இராத்திரி 10 - மணிக்கு புரோதத்தூரைவிட்டு மறுநாட் காலை 9 - மணிக்கு அல்லகட்டா வந்து சேர்ந்தேன். அங்கே வஸதியான லோகல்பண்டு சத்திர மொன்றிருக்கிறது ; அதில் தங்கினேன். மார்க்கத்தில் இராத்திரிவேளையில் அடிவானத்தில் ஸ்தூலமாய்ப் புலப்பட்ட நல்லமலைத் தொடரில் எரியாநின்ற காட்டுத்தீயானது அப்புதமான காட்சியாக விளங்கிற்று. இந்தக்காட்சியைக்கண்டு விஸ்மித்த திருமங்கையாழ்வார்,

* “நின்றசெந்தி மொண்டுசூறை நீள்விசும் பூழரிய

சென்று காண்டற் கரியகோயில் சிங்கவேள் குன்றமே.”

என்று அருளிச்செய்த பாசுரத்தில் அதிசயோக்தி ஒன்றுமில்லை யென்று தெரிந்தது. காண்டற்கரிய கோயிலாகையால் ஸ்ரீ அஹோபிலத்தை நேரில்

* இந்தக் கடிதத்தில் உதாஹிரித்த பாட்டுகளைப் பெரிய திருமொழி முதல் பத்து 7 - ம் திருமொழியில் காண்க.

ஸேவிக்காதவர்களுக்கு உபயோகமாக அவ்விடத்து ஸ்ரீவேசங்களைப் படங்களில் பிடித்து வைப்பதற்காகத் தகுந்த ஸகாயமாக ஒரு மனுஷ்யரைக் கூட்டிக்கொண்டு, இராத்திரியே அல்லகட்டாவைவிட்டு அஹோபிலம் நோக்கிச் சென்றேன். இராத்திரியுமுதும் பிரயாணம் செய்தோம். அருணோதயத்தில் உத்தேச்யமான திவ்யதேசத்தின் எல்லையை அடைந்தோம். “நெரிந்த வேயின் முழையுணின்று நீணெறிவா யுழுவை, திரிந்தவாணைச் சுவடுபார்க்குஞ் சிங்கவேள் குன்றமே” என்கிறபடியே காட்டர்ந்து வளர்ந்திருந்த பர்வத ப்ரதேசங்கள் கண்ணுக்குத்தெளிவாய்ப் புலப்பட்டன. வழியில், புதர் மூடிநின்ற மண்டபங்களும், இடையிடையே புல்லும் முள்ளும் வ்ருத்தியாகி மனுஷ்ய ஸஞ்சாரத்தைப் பெறாத கோனேரிகளும், ஸ்ரீதி ஸாமீப்யத்தைக்காட்டின. சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் அந்த மலைவாஸிகளுடைய குடிசைகளைக்கண்டோம். இவைகளைத்தாண்டி மலைப்புறமாக வண்டி திரும்பியதும், எதிரில் விருகூங்கள்மத்தியில் பூர்ணமாய் வெளுக்காத கீழ்வானத்தின்மேல் தாங்கினதுபோல் நின்ற ஒரு வெண்மையான விமானம் ஸேவையாயிற்று. வண்டியினின்றும் கீழே இறங்கி, விமானத்திற்கு அஞ்சலிசெய்து ஹ்ருஷ்டர்களாய், கால்நடையாய் ஸ்ரீதிசையக்கிட்டினோம். ப்ரவசித்தமான இந்த ஸ்ரீதியின் விமானத்தில் ப்ரகாசமான கலசங்க ளொன்றுமில்லை. ப்ராகாரத்திற்கு நாற்புறமும் காணப்பட்ட மணல்மேடுகள் அங்கே பூர்வத்தில் திருமாளிகைகள் இருந்தனவாகத் தெரிவித்தன. ப்ராகாரமுழுவதும் பூல்பூண்டுகள் முளைத்துக்காடாய் வ்ருத்தியடைந்திருப்பதோடு மதில்களும் பல விடங்களில் இடிந்து விழுந்திருக்கின்றன. எந்த இடத்தைப் பார்த்தாலும் விசாரணைக்குறையும் அனாதரவும் மேலிட்டு இருப்பதாய்த் தெரிந்தது. ப்ரதக்ஷிணமாகவந்து ஸ்ரீதியின் கீழ்வாசலில் வந்தோம். இந்தவாசலுக்கு நேராக உள்ள திருவீதியில் விமானத்துடன் கூடின நாற்கால் மண்டபங்கள் அடுத்தடுத்து நிற்கின்றன. உதஸவ காலங்களில் இந்த மண்டபங்களில் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ற்ருவிஹ்மன்ஸேவார்த்திகளுக்கு ஸேவை தந்தருள்வதற்காக இவைகள் ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. வீதியின் இரண்டு பார்ச்வங்களிலும் தாழ்வான கல்கட்டடங்கள் புல்மூடிக் காணப்படுகின்றன. இவைகள் பூர்வத்தில் கடைகளுக்காக உபயோகப்பட்டுவந்தன வென்று தோன்றுகிறது. இந்தவீதிக்கு அடுத்த தென்வடலாய்ப்போகிற வீதியிலும் இம்மாதிரியான மண்டபங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் இவைகளைப் பாரஸ்டி இலாகாவில் சேர்த்துவிட்டார்களாகையால் ஸ்ரீதிக்கு இனிச் சேர்ந்தனவாகச்சொல்ல இடமில்லை. கீழ்வாசலில் கோபுரமில்லை. இந்த வாசல் வழியாக ஸ்ரீதியுள்ளே சென்றால் வளர்ந்திருக்கும் பும்பூண்டுகளும் மூட்செடிகளும் கொஞ்சத்தில்

கீழ் அஹோபிலம் - ஸந்ரி திவ்தி.

கீழ் அஹோபிலம் - புஷ்கரிணி.

கால்பாவ விடுகிறதில்லை. ப்ரஹ்மோத்ஸவகாலத்தில் கவர்ண்மெண்டார் இந்த விடத்தில் தீவைத்து இவைகளைக் கொளுத்தி விடுகிறார்கள். இதற்கு வட புறத்தில் ஸ்ரீபாஷ்யக்காரர் ஸந்நிதியும் தென்புறத்தில் ஸந்நிதி புஷ்கரிணியும் இருக்கின்றன. புஷ்கரிணியின் படித்துறைகள் இடிந்து கிடக்கின்றன. முன்பு இதற்கு வந்து கொண்டிருந்த நீர்க்கால் இப்பொழுது தூர்ந்துவிட்ட படியால் புஷ்கரிணி வறண்டிருக்கிறது. அதன் மத்தியில் இருக்கும் கிணற் றிலிருந்து சேற்றுடன் மிஸ்ரமான ஜலந்தான் உபயோகப்பட்டு வருகிறது. இந்த ஜலத்தை உபயோகிப்பதால் வயிற்றில் கட்டியும் ஜ்வரமும் உண்டா கின்றன என்பது ஆச்சரியமில்லை.

ஸ்ரீபாஷ்யக்காரர்ஸந்நிதி முகமண்டபத்தோடு கூடி அழகாய் அமைக் கப்பட்டிருக்கிறது. ஷெ ஸந்நிதிக்குக் கதவு கிடையாது. ஸந்நிதியில் மூல வரான ஸ்ரீ பாஷ்யக்காரர்தான் எழுந்தருளி யிருக்கிறார். இந்த ஸந்நிதியில் ஆராதனம் நடக்கவில்லை. உத்ஸவகாலங்களில் முகாம் போட்டுக்கொள்ளு கிற உத்யோகஸ்தர்கள் இந்த ஸந்நிதியில் இறங்கிவருவதாகத் தெரிகிறது.

இரண்டாவது வாசலிலும் கோபுரமில்லை. இதைத்தாண்டிச் சென்றால் இன்றைக்கோ நாளைக்கோ விழும் என்னும் படியான த்வஜஸ்தம்பம் நிற் கிறது. இதன் இரண்டு பக்கங்களிலிருக்கும் மண்டபங்கள் அவ்விடத்திற்கு வரும் வண்டிமாடுகள் கட்டும் இடங்களாக உபயோகப் பட்டு வருகின் றன.

இதற்கு எதிரில் மூன்றாவது வாசல். இங்கே சிலாசாஸனங்கள் தனித் தனியாக நட்டு வைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இவைகள் என்ன ஸாஸனங் களோ ஒருவருக்கும் தெரியாது. இந்த வாசலின் மேலிருந்த கோபுரத் தைச் சிலவருஷங்களுக்குமுன் அப்போதிரந்த மடத்து அதிகாரிகள் இடித் துவிட்டார்களாம் ; பின்பு புதிதாய்க் கோபுரம் கட்டுவதற்காக ஒருவித முயற் சியும் செய்யப்பட்டதாகக் காணப்படவில்லை. இந்த வாசல் வழியாக உள்ளே சென்றால் பூர்த்திபெறாத மிகநேர்த்தியான மண்டபம் ஒன்று காணப்படுகி றது. இதைப்பார்த்த துரை ஒருவர் இம்மண்டபம் பூர்த்தியாய் முடிந்தி ருந்தால் இதற்கு ஸமானமான மண்டபம் வேறே இராது என்று அபிப்பிராய் பட்டிருக்கிறார். தென்புறத்தில் பெரிதான பல கல்தொட்டிகளோடு கூடின விசாலமான திருமடைப்பள்ளி அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. தென் மேற்கு மூலையில் ஸ்ரீவரதன் ஸந்நிதியும் கல்யாண மண்டபமு மிருக்கின்றன. இந்த மண்டபத்திலும் வேறிடத்திலும் ஸ்ரீ ஆதிவண் சடகோபஸ்வாமிக்கு பெருமாள் காஷாயம் தந்தருளின வருத்தார்த்தத்தை சித்ரரூபமாய் ஸேவிக்க லாம். ஆழ்வார்கள் ஸந்நிதியும், பட்டாபிராமன் ஸந்நிதியும் மற்றொருபக்கத்தி லிருக்கின்றன. இந்த ஸந்நிதிகளிலும் திருவாராதனம் கிடையாது. முதல் முதல் தென்பட்ட விமானத்தின்கீழ் பெருமாள் ஸந்நிதியும் பக்கத்தில் லக்ஷ்மீ ஸந்நிதியும் இருக்கின்றன. பெருமாள் ஸந்நிதியில் உத்ஸவமூர்த்தி வெகு

356

வேதாந்த தீபிகை.

ஸுந்தரமாக ஸேவை ஸாதிக்கிறார். இந்த ஸந்நிதிகளில் ஏற்படும் உபசார, திருவாராதனிகளில் குறைவுகளையெல்லாம் ஆப்தர்களான ஸ்வாமிகளைக் கொண்டு விசாரித்து அவைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளை ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் நியமித்தருள வேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

— இந்த ஸந்நிதியிலிருந்து மேல் அஹோபிலம் ஐந்தமைல். “கனைத்ததீயும் கல்லுமல்லா வில்லுடை வேடருமாய்” என்றும், “காய்த்தவாகை நெற்றொலிப்பக் கல்லதர் வேயங்கழைபோய், தேய்த்ததீயால் விண் சிவக்கும்” என்றும், “நெல்லிமல்கிக் கல்லுடைப்பப் புல்லிலையார்த் ததர்வாய், சில்லி சில்லென் றொல்லறாத்” என்றும், அருளிச் செய்யப்பட்டபடியே, அடர்ந்த காடுவழியாகப் போய் பவநாசிநீ என்னும் நதியில் ஜலங்கள் விழுந்தெழும் ஓசையும், தீயெழுந்து சூறையாடி இரையும் இரைச்சலும், வ்யாக்ரங்கள் கர்ஜித்து அதன் ப்ரதித்வானங்களும் எங்கும் நிறைந்திருக்கும் மார்க்கத்தில் உத்தேஸமாய்ச் சென்றால் “தெய்வமல்லால் செல்ல வொண்ணச் சிங்கவேள் குன்றத்தை” யடைந்து, “செங்கணுளியிட்டிறைஞ்சும் சிங்கவேள் குன்றுடைய எங்களிச னெம்பிராணை” ஸேவிக்கலாம்.

மேல் அஹோபிலம் ஸந்நிதியின் விமாநஸேவையையும் கீழ் அகோபிலம் ஸந்நிவேசங்களையும் காட்டக்கூடிய படங்கள் இந்த ஸஞ்சிகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த ஸந்நிதிக்கு வருஷம் 1 - க்கு உத்பவ வரும்படிகள் உள்பட ரூ. 3500 வரக்கூடுமென்றும் ஸகல செலவுகளு முள்பட ரூ. 1200-செலவாக லாமென்றும் அங்கு விசாரித்ததில் தெரியவருகிறது. க்ரமமாய் எல்லாச் செலவுகளும் இப்போது செய்யப்பட வில்லை யென்றும் தெரிகிறது. இப்போது ஒரு குத்தகைதாரர் சுமார் ரூ. 1000 - வரும்படியுள்ள குண்டாலா க்ராமம் நீக்கலாக மற்றெல்லா வரும்படிகளையும் அனுபவித்துக் கொண்டு எல்லாச் செலவுகளையும் செய்ய ஒப்புக்கொண்டு ரூ. 300. ஸ்ரீ ஸந்நிதிக்குக் கொடுத்து வருவதாய்த் தெரியவருகிறது.

இந்த ஸந்நிதியைச் சேர்ந்த கட்டடங்களைச் சீர்செய்து ஆராதனங்களை யும் க்ரமமாய் செய்வித்து வரவேண்டியது ஸ்ரீ ஸந்நிதிக்கு முதல் உத்தேஸமாய் எண்ணப் படவேண்டும். இது விஷயத்தில் ஸந்நிதி சிஷ்யர்கள் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரிடத்தில் தகுந்தபடி விஜ்ஞாபநம் செய்து இதன் ஆவச்யகதையைத் திருவுள்ளத்தில் படும்படியாய்ச் செய்யவேணு மென்பது இது எழுதினதின் கருத்து.

ஸ்ரீ அஹோபில நம்பி.

357

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீதெ உகூந்நுவிஹு வாஸ்யஹுணை ந30.

பிரிவுகளின் அறிக்கை.

மதிராஸ் - சைதாப் பேட்டை பிரிவு.

சென்ற நவம்பர்மீ 17உ ஞாயிற்றுக்கிழமை திரும் பகல் 4- மணிக்குத் திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீ. அஹோபில மடத்தில், டெ பிரிவின் வருஷாந்தச் சங்கம் சேர்ந்தது. அப்பொழுது, ஸபையின் அத்யக்ஷராகிய ஸ்ரீ. டி. ராஜகோபாலாசாரியர் அக்ராஸாதிபதியாக இருந்தார். சென்ற ஸெப்டம்பர்மீ 30-உ யுடன் முடிவான வருஷத்தின் அறிக்கையும் அவ்வருஷத்தின் வரவு செலவு கணக்கும் படிக்கப்பட்டு அங்கீகரிக்கப் பட்டன. பிறகு ப்ரக்ருத வருஷத்திற்காக பின்வருமாறு மானேஜிங் கமிட்டியார் நியமிக்கப் பட்டார்கள் :

- ஸபரத்யக்ஷர் :— ஸ்ரீ. டி. ராஜகோபாலாசாரியர்.
உபஸபரத்யக்ஷர் :— ,, வி. ராகவாசாரியர்.
காரியதர்ஸி :— ,, எஸ். வாஸுதேவாசாரியர்.
இதர மெம்பர்கள் :— ,, லி. துரைஸ்வாமி ஐயங்கார்.
,, ,, ஆர். க்ருஷ்ணமாசாரியர்.
,, ,, ஆர். நரலிஹ்ம ஐயங்கார்.
,, ,, லி. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர்.
,, ,, டி. வெங்கடராம ஐயங்கார்.
,, ,, டி. ஆர். கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார்.

இது முடிந்தவுடன், பொது ஸபையின் எக்ஸிக்யூடிவ் போர்டில், 16-வது விதிப்படி, இந்தப் பிரிவின் ப்ரதிநிதியாக இருக்கும் பொருட்டு ஸ்ரீ. வி. ராகவாசாரியர் நியமிக்கப் பட்டார். பிறகு, திருப்பாவையில் எட்டாவது பாசுரத்தைப்பற்றி ஸ்ரீ. சேட்லார். நரலிஹ்மாசாரியருடைய உபயாஸம் நடந்தது. பிறகு ஸங்கம் கலைந்தது.

டெ பிரிவின் சேன்றவருஷத்திய அறிக்கை.

சென்ற வருஷத்தில் பிரிவின் அங்கத்தினர்கள் தொகை 57. இவர்களில் 10-பெயர்கள் முதல் வகுப்பினர், 46- பெயர்கள் இரண்டாவது வகுப்பினர்; ஒருவர் அஸ்ஸோஷியேட்.

வருஷம் ஆரம்பம்முதல் வருஷம்முடிவுக்குள் 9-மீடிங்குகள் நடந்தன. இவைகளில், ராஜபக்தியைப்பற்றி ஸ்ரீ. வெங்கடராமஐயங்கார் செய்த உபயாஸமும், மடத்து விஷயங்களைப்பற்றியும் ஸபைவிஷயங்களைப்பற்றியும்

நடந்த இரண்டு ஆலோசனை சங்கங்களும் ஆக மூன்று மீட்டிங்குகள் போக, பாக்கி 6 - மீட்டிங்குகள் ஸ்ரீ. சேட்லூர் நரவிஹ்மாசாரியருடைய திருப்பாவை ஸம்பந்தங்களான உபந்யாஸம் களுக்காகவே சேர்க்கப்பட்டன. இந்த உபந்யாஸங்கள் மிகச்சிறந்தவையாக இருந்தபடியால், ஸங்கங்கள் எல்லாம் பல ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களால் அலங்கரிக்கப் பட்டிருந்தன. இவ்விதமாக உபந்யாஸம் செய்த ஸ்வாமிகளுக்கும், இன்னும் மற்றவிதமாக உபகரித்த ஸ்வாமிகளுக்கும் ஸபையாருடைய க்ருதஜ்ஞதை ஆவிஷ்கரிக்கப்படுகிறது.

ஸபையின் ஆய வ்யயங்கள் அதிக த்ருபதிகரங்களாக இல்லை. அங்கத்தினர்களில் அநேகர் இன்னும் தங்களுடைய சந்தாத் தொகையை செலுத்தாமல் இருக்கிறார்கள். கார்யங்களின் வித்தி பெரும்பாலும் ப்ரவர்த்தகர்களின் ஊக்கத்தை சார்ந்திருப்பது உண்மையே ஆனாலும், அநேகமாக அர்த்தாநீரமாகவும் இருக்கிறது என்பது எல்லாராலும் அங்கீகரிக்கத் தகுந்தது. ஆகையால் ஸ்ரீரத்தாளுக்களான இந்த ஸபையின் அங்கத்தினர்கள் எல்லாரும் ஸரியான காலத்தில் தங்கள் சந்தாவைச் செலுத்தி உபகரிப்பார்களென்று நம்புகிறோம்.

வருஷாந்த வரவு செலவு கணக்கு.

1912-ம் வரு	வரவு.	செலவு.
வரவு. சென்ற வருஷத்திய பாக்கி ரூ. 0 2 11		
,, முதல் வகுப்பினரின் சந்தா ,, 20 0 0		
,, இரண்டாவது ஷே ,, 13 0 0		
,, உபந்யாஸ ஸம்பந்தமான ஸ்பெஷல் சந்தா ,, 7 4 0		
செலவு. ஸபையின் 26-வது விதிப்படி பொதுக் காரியதர்ஸிக்கு அனுப்பியது ,, 13 3 3		
,, ஸ்ரீ. சேட்லூர் நரவிஹ்மாசாரியருக்கு உபந்யாஸார்த்தம் ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டது ,, 13 0 0		
,, ஸ்டாம்பு வகையரா ,, 3 8 6		
,, அச்சுக்கூலி ,, 1 0 0		
ஆக ரூ. 40 6 11		30 11 9
,, 30-9-12 ல் இருப்பு ,, 9 11 2		
ஆக ரூ. 40 6 11		40 6 11

மயிலாப்பூர், }
17-11-02.

எஸ். வாஸுதேவன்.

கார்யதர்சி.

ஸ்ரீ:

பத்ராதிபரின் குறிப்புகள்.

நம்முடைய ராஜதாபிக்குச் சிலதினங்களுக்குமுன் புதிதாய் விஜயபஞ்செய்து, நம்மெல்லோரையும் இனி பாதுகாக்க இந்த நகரத்தில் ராஜப்ரதிரிதியாய் கவர்ணர் அவர்கள். கர்ணர் என்னும் அதிகாரத்தை வஹித்துவரும் லார்ட் பெண்ட்லண்டே துரைபவர்களுக்கும் அவர் பார்வையாகிய லேடி பெண்ட்லண்டே அம்மாளுக்கும் நாம் வணக்கத்துடனும் பக்தியுடனும் இந்த சமயத்தில் நல்வரவு கூறுகிறோம். ப்ரஜைகளின் சேஷமம் ராஜாக்களாலென்பதை நன்றாயறிந்த நாம் பல விதங்களில் அநுபவித்துவரும் சேஷமங்களுக்காக துரைத்தனத்தாரிடம் க்ருதஜ்ஞதை பாராட்டிவருவது அவசியம். அந்த துரைத்தனத் தாரின் கார்யங்களை இப்போது ப்ரதாநமாய் ரியமித்துவருகிற கவர்ணரவர்கள் விசேஷமாய் ப்ரஜைகளின் நன்மையைக் கருதுகிறவரென்றும், அவரால் நமக்கு மிகுந்த அநுகூலங்கள் உண்டாகுமென்றும் அவரை முன்னதிகாரங்களில் அறிந்தவர்கள் ஏகமுகமாய்ப் புகழ்ந்து பேசுகிறார்கள். இங்கு அவர் வந்த ஒரு மாசமாயும் நாம் பார்த்து வருவதில் அவர் ஸளலப்பமும் ப்ரஜைகளின் விஜ்ஞாபநங்களில் ஆபீமுக்யமும் மற்ற அவர் ஸ்யமான நற்குணங்களும் வ்யக்தமாயிருக்கின்றன. அவர் சரீராரோக்யத்துடனும் துஷ்டியுடனும் நம்முடைய ராஜதாபியைப் பரிபாலித்து நமக்கெல்லோர்க்கும் பேராநந்தத்தை அளிக்க வேணுமென்று நாம் பகவானைப் ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

சென்ற ஸஞ்சிகையில், சிஷ்யஸபையின் மூன்றாவது மஹாஸங்கம் செங்கற்பட்டுஜில்லா மதுராந்தக மென்னும் திவ்யதேசத்தில் கூடப்போகிற தென்பதையும் அது விஷயமாய் ஸ்ரீ மதுராந்தகத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்வாமிகளில் பலர்அதிக

ஸ்ரீ ஸிஷ்ய
ஸபையின் அடு
த்தமஹாஸங்கம்.

உத்ஸாஹத்துடனும் ஆஸ்தையுடனும் முயற்சிகள் செய்துவருகிறார்களென்றும் அறிவித்தோம். இவர்களுடைய விருப்பத்துக்கும் முயற்சிக்கும் அதுகுணமாய் அந்த ஸங்கத்தைப் பெருமைப் படுத்துவதற்குப் பரியாப்தமான ஜ்ஞாந்ததையும் ஸம்ப்ரதாயத்தில் ஸ்ரத்தையையும் உடைய அக்ராஸநாதிபதி ஒருவர் ஸிஷ்ய ஸபையாரால் தெரிந்தெடுக்கப் பட்டிருக்கிறார் என்பதையும் அறிவிக்கிறோம். திருவனூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் டிஸ்த்ரிக்ட்டு ஜட்ஜாகவிருந்து இப்போது பென்ஷன் பெற்றுவரும் டிவான். பஹதூர். ஸ்ரீ மாந். டி. டி. ரங்காசார்யர் ஸ்வாமி இந்த ஸங்கத்துக்கு அக்ராஸநாதிபதியாக விருக்க இசைந்திருக்கிறார். அந்த ஸ்வாமி அக்ராஸநாதிபதித்வத்தை ஏற்றுக்கொண்டது சபையாரின் பாக்யமென்றே நாம் எண்ணுகிறோம். அவருடைய ஜ்ஞாநாதிசயங்களைப்பற்றி விஸ்தரிப்பதற்கு பிந்தி நடக்கப் போகிற ஸதஸ்ஸே தகுந்த இடமாகையாலும், அங்கு அவருபந்யாஸத்தைக் கேட்டு ஆநந்திக்கப் போகிற ஸதஸ்யர்களே சரியான அதிகாரிகளாகையாலும் அந்தவிஷயத்தில் நாம் சொல்லவேண்டிய தொன்றுமில்லை. விசேஷமாய் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸ்வாமிகள் சேர்ந்துவந்து ஸபையை அலங்கரிப்பார்கள் என்றும், ஸ்ரீ. உபய. ரெங்காசார்யர் ஸ்வாமியின் ப்ரவர்த்தநத்தையும் நியமநத்தையும் ஸதஸ்யர்கள் நன்குமதித்து அவர் வசநங்களால் ஆஹ்லாத மடைவார்களென்றும் நாம் நம்புகிறோம். ஸ்ரீ. உபய வேதாந்த ப்ரவர்த்தகர்களான திருக்கோட்டியூர் ஸளம்ய நாராயணாசார்யர், கபிஸ்தலம் தேசிகாசார்யர், சேட்லூர் நரவிஹ்மாசார்யர், புத்தங்கோட்டகம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், ராயம்பேட்டை க்ருஷ்ணமாசார்யர் முதலான பல வித்வான்கள் ஸபைக்கு எழுந்தருளுவதாயும் ஒவ்வொரு விஷயத்தில் உபந்யாஸம் செய்வதாயும் அப்யுபகமம் செய்திருக்கிறார்கள். அடுத்த மார்ச்சுமீ 11-ம் தேதிக்குச்சரியான டிஸம்பர்மீ 25 - ம் தேதியிலும் அதற்கடுத்த இரண்டு தினங்களிலும் இந்த மஹாஸங்கம் சேருவதாய் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. உபந்யாஸங்களின் விபரங்களும் மற்ற ஸங்கத்தின் ஸம்பந்தமான அறிக்கைகளும் ஸபையின் அதிகாரிகளால் க்ரமமாய் முந்தி ஸ்வாமிகளுக்கு அறிவிக்கப்படும். இடையூறின்றி ஸதஸ் சேர்ந்து உத்தேசித்திருக்கிற உபந்யாஸங்களும் மற்ற கார்யங்களும் த்ருப்தியாய் நடந்துவர வேண்டுமென்பதற்கு ஸர்வ நியந்தாவான ஸ்ரீலக்ஷ்

மீர்ருவிஹ்மன் கருணையே ஸாதநமாகையால் அதையே நாம் நம்பியிருக்கிறோம்.

அடுத்த ஸங்கத்திலும் முன் ஸங்கங்களில்போல் ஸ்ரீ சிஷ்ய ஸபையார் ஸ்ரீ ஸந்ரிதியின் வ்ருத்தியைக்குறித்துப் பலவிதமான ஆலோசனைகள்செய்து தங்களுக்குத்தோன்றும் விஷயங்களைத் தீர்மானங்களாகச்சேர்த்து ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் ஸந்ரிதியில் விஜ்ஞாபநம் செய்வார்களென்பதற்கு ஸந்ரேஹமில்லை. இப்படிச் செய்யும் விஜ்ஞாபநங்கள் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர்கள் திருவடிகளில் ஆசிரயித்த, ஸ்ரீ ஸந்ரிதியின் பெருமையில் ஆஸ்தை யுள்ளவர்களான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களாலேயே செய்யப்படுகிறதென்றும் நிச்சயமாய்ச் சொல்லலாம். பெரிய கூட்டத்தாராகிய ஸந்ரிதி சிஷ்யர்களின் ஆசார்யரான ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் அந்த விஜ்ஞாபநங்களை ஹிதபுத்தியால் செய்யப்பட்டனவென்று திருவுள்ளம் பற்றுவதே உசிதம். ஸபையார் இதுவரையிலும் செய்துவந்த தீர்மானங்கள் எல்லாம் ஸ்ரீ ஸந்ரிதியின் வைபவத்துக்குக் குறைவு வராமலிருக்க வேணுமென்கிற எண்ணத்துடன் செய்யப்பட்டவைகளே யொழிய ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் ஆஜ்ஜையை அதிலங்கநம் பண்ணவேணுமென்ற வது வேறுவிதமாய் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் திருவடிகளில் அபசாரப் படவேணுமென்றவது செய்யப்பட்ட தீர்மானங்களல்ல. இந்தத் தீர்மானங்களில் முக்யமானவை எவை என்று கொஞ்சம் விசாரிப்போம். அநுஸ்யூதமாய் முன் இரண்டு ஸங்கங்களிலும் வேதாந்த தீபிகையில் பலவிடங்களிலும் சலிக்காமல் சொல்லிவந்த விஷயம் ஒன்றுண்டு. அதாவது, ஸ்ரீ ஸந்ரிதியில் வரவுசெலவு கணக்குகளையும் மற்ற ஸந்ரிதிகார்யங்களையும் நன்றாய்ப் பார்த்துவரத் தகுந்த சம்பளத்தில் ஓர் மானேஜர் என்னும் ஸ்ரீ கார்யக்காரர் வேண்டுமென்று விஜ்ஞாபநம் செய்துவரப்பட்டது. இதில் என்ன அநள சித்யம்? வருஷத்தில் லட்சரூபாய்வரையில் வரும்படிவரக் கூடியதாயும் பல தேவஸ்தான விசாரணைகளை உள்ளடக்கினதாயு மிருக்கிற ஸ்ரீ ஸந்ரிதியில் 100 ரூபாய் வரையில் மாஸச் சம்பளம் கொடுத்துத் தகுந்த ஒரு உத்தியோகஸ்தர் நியமிக்கப்பட்டால், அவருடைய ஸமர்த்தமான விசாரணையால் அவர் சம்பளம் அளவுக்கு லாபம் சேர்க்கப்படுவதுடன் மேற்கொண்டு விசேஷக்ஷேமத்துக்கும் இட

வேதாந்த தீபிகை.

முண்டென்றே பல ஸந்ரிதி சிஷ்யர்களின் நம்பிக்கை. ஒருகால் மேற்சொன்ன சம்பளம் இப்போது கொடுப்பது ச்ரமப்படுமானாலும் 50 ரூபாயாவது கொடுத்துத்தகுந்த ஒருவர் நியமிக்கப்பட வேண்டியது மிகவும் அவ்வப்பமென்றே சொல்லவேண்டும். இப்போது ஸந்ரிதியில் வேலைபார்த்தவரும் ஸ்ரீ. குப்புஸ்வாமி ஐயங்கார் மடத்தைச்சேர்ந்த க்ராம கார்யங்கள், கோர்ட்டிவேலைகள், கட்டட ரிபேர்கள், புதுக்கட்டட நிர்மாணங்கள், தேவஸ்தான கார்யங்கள், ஸ்ரீ அழகியசிக்கருடன்கூட இருந்து ஸ்ரீ கார்யத்தை நிர்வஹித்து அந்தரங்க ஸேவகராயிருத்தல் ஆகிய பலவேலைகளையும் ஒருவராகவே பார்த்தவருகிரார் என்று தெரிகிறது. இது இவ்வளவு பெரிய ஆஸ்தாநத்துக்கு உசிதமா? வ்யயத்தை ஸங்கோசம் செய்வதாலேயே ஏதோ ஸ்ரீ ஸந்ரிதிகார்யங்கள் நடந்து வருகின்றன வென்பதிருக்கட்டும். க்ராமமாய் வரக்கூடியதும் கொஞ்சம் முயற்சியால் கிடைக்கக்கூடியதுமான வரும்படிகள் சரிவர கிடைக்காமற் போனால் ஸ்ரீ ஸந்ரிதியின் செலவுகளெல்லாம் முன்காலத்தில் சேகரிக்கப்பட்ட த்ரவ்யத்தைக்கொண்டே நடந்தேறி வரவேணும். மேன்மேல் வரும்படிகள் வராமலிருந்தால் செலவுகளுக்கும் தட்டி உண்டாகிவரும். ஆனால் ஸ்ரீ ஸந்ரிதி சிஷ்யர்கள் வரவுசெலவு விஷயத்தில் விசாரம் செய்வானேன்? ஸந்ரிதி ஆராதநங்களும் ஆசார்யகத்துக்கு எடுத்ததான ஸமாச்ரயணங்களும் நடந்துவரவில்லையாவென்று கேட்கலாம். இது விஷயத்தில் ஸ்ரீ பிள்ளைபாக்கம் அழகிய சிக்கருடையவும் திருக்குடந்தை அழகிய சிக்கருடையவும் அநுஷ்டாநங்களே உசிதமான ப்ரத்யுத்தரம். இந்த இரண்டு அழகிய சிங்கர்கள் காலங்களிலும் திநந்தோறும் அழகிய சிங்கர் முன்னிலையில் கணக்குகள் படிக்கப்பட்டுவந்தது எல்லோர்க்கும் ப்ரஸித்தம். இந்த க்ரமம் அநுசிதமாயிருந்தாலும் அழகிய சிங்கர் ஆஸ்தாநத்திற்கு அநர்ஹமாயிருந்தாலும் அவர்கள் நடத்தி இருக்கமாட்டார்கள். அந்த ஸம்ப்ரதாயம் இப்போதும் நின்றுவிடாமல் நடந்துவந்தால் அது சிஷ்யர்களுக்கு த்ருப்தியை உண்டாக்கும். தெய்வாதீனமாய் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் திருமேனியின் அஸக்தியால் ஏற்படும் ஆராதனாதி ஸங்கோச விஷயங்களில் சிஷ்யர்களுக்கு வருத்தமில்லை. ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் திருவுள்ளமிருந்தால் நிவார்யமான அம்சங்களில், ஸபையார்கள் வருஷாந்த ஸங்க தீர்மானங்களால் செய்துவரும் விஜ்ஞாபநங்களை ஸ்ரீ அழகிய

சிங்கர் அநாதரிக்காமல் தகுந்த ஏற்பாடுகளை உசிதப்படி செய்ய
 ரியமித்தால் அது எல்லாசிஷ்யர்களுக்கும் ஸந்தோஷத்தை உண்டு
 பண்ணும். அப்படிப்பட்ட விஷயங்கள் எவையென்றால், முதலா
 வது, இந்த ஸபையின் உத்தேசங்களை அநாமோதித்து ஸ்ரீ அழகிய
 சிங்கர் அதற்குப் போஷகராய் எழுந்தருளி இருந்து அதுக்கூறிக்
 வேணும் என்பது. இரண்டாவது, ஸ்ரீ ஸந்திதியிலும், பெருமாள்
 கோவில், திருநாராயணபுரம் திருக்குடந்தை முதலான ப்ரவித்த
 வைஷ்ணவஸ்தலங்களில் ஏற்பட்டிருக்கும் ஸந்திதிக்கட்டடங்களி
 லும் தகுந்த வித்வான்களை ஏற்படுத்தி ஸம்பரதாயப்ரவசனம் செய்
 வித்துவந்தால் மிகவும் அழகாயிருக்கும் என்பது. இந்த விஷயங்க
 ளில் ஸ்ரீ அழகியசிங்கருக்குத் திருவுள்ள முண்டாகாம விருப்பது
 சிஷ்யர்களின் தெளர்ப்பாக்யந்தான். வெண்ணூற்றங்கரையில் நடந்த
 ஸதஸ்ஸுக்கு ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் ஸ்யமநத்தின்பேரில் வந்த சிலர்,
 அவ்விடத்தில் நடந்த விஷயங்களை நேரில் விஜ்ஞாபநம் செய்திருப்
 பார்கள். அவைகளில் ஸ்ரீ அழகியசிங்கருக்காவது மடத்துக்காவது
 ப்ரதிகூலங்களாய் ஒன்றுமில்லை. பிறகு நீடாமங்கலம் ஸதஸ்ஸில்
 நடந்தவிஷயங்களிலும் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் திருவடிகளில் அபசா
 ராவஹமான விஷயங்கள் ஒன்றுமில்லை. இது போலவே அடுத்த
 மதுராந்தக ஸங்கத்திலும் சேரப்போகிற ஸபையார் முன்போல்
 ஸர்வஸம்மதமான விஷயங்களில் விஜ்ஞாபநங்களைச் செய்வார்
 களே ஒழிய அதுசிதமான விஜ்ஞாபநங்கள் செய்யமாட்டார்கள்.
 இதை ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் திருவுள்ளத்தில்வைத்து அந்த ஸதஸ்
 ஸுக்கு தன் ஸ்தாநத்துக்கும் கௌரவத்துக்கும் அர்ஹமான
 ஒரு வித்வானை தன் ப்ரதிநிதியாய் அனுப்பத் திருவுள்ளப்பட்டால்,
 அந்த ஸ்வாமியை ஸ்ரீ அழகிய சிங்கராகவே எண்ணி சிஷ்ய
 ஸபையார் ஆந்த மடைவார்கள். அப்படிச்செய்தால் ஸபையா
 ருடைய விசாரங்களும் கார்யங்களும் விஜ்ஞாபநங்களும் எப்ப
 டிப்பட்டவைகளென்றும் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருக்கு நன்றாய்த் தெரி
 யக்கூடும்.

ஸ்ரீ சிஷ்ய ஸபைக்குப் பிரிவுகள் ஏற்பட்டிருக்கும் இடங்க
 ளிலும், பிரிவுகள் ஏற்படாத ஸந்திதி சிஷ்யர்க
 ளிடங்கிய க்ராமங்களிலும் மற்ற இடங்களிலும்
 கார்யதர்சிகளுடையவும் மற்றைய அங்கத்தினர்
 களுடையவும் முயற்சியால் அடுத்த மஹாஸங்கங்க விஷயமாய் பூர்

வாங்கமான ஸங்கங்கள் சேர்க்கப்பட்டு வருமென்று நம்புகிறோம். மஹா ஸங்கத்துக்கு எழுந்தருளக்கூடிய ஸ்வாமிகளை நிர்ணயம் செய்யவேண்டியது அவசியமானதால், அதுவிஷயத்தில் இந்த ஸபையாரின் முயற்சியை ஸபல்மாக்க எல்லா ஸந்ரிதி ஸிஷ்யர்களும் அநுகூலிக்க வேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறோம். எத்தனை பேர்களை ப்ரதி நிதிகளாய் நியமித்து மதுராந்தகத்துக்கு அனுப்பினாலும் அவர்கள் தங்கி ஸதஸ்ஸை அநுக்ரஹித்துப் போகும்வரையில் அவர்களுக்குத் தகுந்த ஏற்பாடுகள் நடத்தப்படுமென்பதில் ஸந்தேகமில்லை. ஸந்ரிதி ஸிஷ்யர்கள் விசேஷமாய் இந்த ஸபையாரின் முயற்சியை அங்கீகரிக்கிறார்களென்கிற நம்பிக்கைதான் இவர்களுடைய ப்ரயத்னங்களுக்கு முக்கியகாரணம். அந்த அங்கீகாரம் ஸிஷ்யர்கள் நேரில்வந்து ஸதஸ்வில்தங்கள் தங்கள் அபிப்ராயத்தை தெரிவிப்பதனாலேயே வெளியாகவேணும். ஏதோ ஸ்ரீ அழகிய சிங்களுக்கு விருத்தமான வ்யாபாரங்களைச் சிஷ்ய ஸபையார் நடத்துகிறார்கள் என்கிற ப்ரமமெல்லாம் இப்போது ப்ராயேண தெளிந்திருக்குமென்று நம்புகிறோம். ஆகையால் எல்லா ஸந்ரிதி சிஷ்யர்களும் நேரிலாவது, தாங்கள் கூட்டம் சேர்ந்து ப்ரதிநிதிகளை அனுப்பியாவது ஸ்ரீ மதுராந்தகத்தில் நடக்கப்போகிற மூன்றாவது மஹாஸங்கத்துக்குவந்து அங்கே நடக்கும் கார்யங்களில் அந்வயிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறோம். அப்படியே ஸந்ரிதி சிஷ்யர்களல்லாத ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களும், ஸ்ரீ புகவான் ராமாநுஜன், ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகன் முதலான ஆசார்யர்களின் ஸ்ரீ ஸஹத்திகளை அவலம்பித்த உபந்யாஸங்களே நடக்கப்போகிறபடியால் எல்லோரும் அவைகளைக் கேட்டும் வேறுவிதமாய் அவைகளில் அந்வயித்தும் ஆநந்தித்தப்போக இடமுண்டு. ஆகையால் அடுத்த மஹாஸங்கத்துக்கு எல்லோரும் எழுந்தருளவேண்டுமென்று இதனால் ப்ரார்த்திக்கப்படுகிறது.

இன்னும் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லி இந்தக் குறிப்புகளை முடிக்கிறோம். தற்காலம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் த்ருடகாத்ரராய் எழுந்தருளி இருப்பதால், பிறகு அந்த ஸ்தாநத்தில் யார் ஏற்பட வேண்டுமென்னும் விஷயத்தில் சிஷ்ய ஸபையாருக்கு ஒரு வ்யக்தியைப்பற்றியும் யாதொரு ஆக்ரஹமு மில்லையென்பதை எல்லா ஸந்ரிதி சிஷ்யர்களும் அறியவேண்டும். ஸ்தாநத்தின் கௌரவத்துக்கு அநுருபமான குணங்கள் இரண்டொரு ஸ்வாமிகளிடம் தான்

பூர்ணமாய் இருக்கின்றனவென்பது ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருக்கும் ஸந்ரிதி சிஷ்யர்களுக்கும் மனதில் நன்றாய்த் தெரியும். அது விஷயமான சர்ச்சைகள் அநாவசியமான பேதத்தை உண்டு பண்ணுமானதினால் ஏகமுகமாய் எல்லாரும் அபிப்ராயப்பட்டா லொழிய ஒரு ஸ்வாமியையும் உத்தேசித்து இப்போது அபிப்ராயம் கொடுப்பது சரியல்ல. இந்த எண்ணத்தினால் தான் நீடாமங்கலம் ஸங்கத்தில் இது விஷயத்தில் ஒரு தீர்மானமும் புதிதாய் ஏற்படவில்லை. ஏற்கெனவே வெண்ணூற்றங்கையில் ஏற்பட்ட தீர்மானத்தைவிட வேறு விசேஷித்துச் செய்யக்கூடிய நிர்ணயத்துக்கு இப்போதும் னாமயம் ஏற்படவில்லை யென்று தோன்றுகிறது. இந்த விஷயத்தில் மதுராந்தகத்தில் சேரும் ஸந்ரிதி சிஷ்யர்கள் விவாதமில்லாமல் இருப்பது உசிதம்.

இந்த ஸஞ்சிகையில் ஸ்ரீ அஹோபில யாத்ரை விஷயமாய் ஸ்ரீ அஹோபி ஓர் பக்தர் நமக்கு அனுப்பியிருக்கும் கடிதம் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய ஸம்பர தாயத்துக்கு மூலஸ்தாநமான அஹோபிலத்தில் கீழ் ஸந்ரிதியிலும் மேல் ஸந்ரிதியிலும் பழுதுபார்க்கவும் புதுப்பிக்கவும் வேண்டியதான பாகங்கள் அநேகம் இருக்கின்றனவென்பது இந்த ஸஞ்சிகையில் அச்சிடப்பட்டிருக்கும் படங்களால் வ்யக்தமாய்த் தெரியும். ஸ்ரீ அஹோபிலத்துக்கு ஸமீபத்திலும் இதர ஸ்தலங்களிலும் இருக்கும் உபபந்ர்களான ஸந்ரிதி சிஷ்யர்கள் இந்த விஷயத்தில் ப்ரத்தை வைத்தால் க்ரமமாய் வேலைகள் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் நியமநத்தின்பேரில் நடத்திவிடலாம். இது போன்ற பலவிடங்களில் கட்டட நிர்மாணங்கள் அவசியமாயிருந்தாலும் மற்ற வேலைகளைப்பார்க்கிலும் இது அத்யந்தம் ப்ரகானமென்பது நாம் சொல்லவேண்டியது இல்லை. இந்த விஷயத்தில் ஸிஷ்யஸபையார் அடுத்த ஸங்கத்தில் தகுந்தவிசாரம் செய்து ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரிடத்தில் விஜ்ஞாபநம் செய்யவோ அல்லது வேறு ஏற்பாடு செய்யவோ தகுந்தபடி உத்தேயோகிப்பார்கொன்று நம்புகிறோம்.

விளம்பரம்.

பட்டு பீதாம்பர கம்பெனி, காசி.

திருப்தியில்லாதவைகளைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்வோம்.

வெண்பட்டு வேஷ்டிகள்.

சுத்தமான வெண்பட்டு வேஷ்டிகள் சிவப்பு சன்னக்கம்பி பட்டைக்கரை ருத்திராக்ஷக்கரை போட்டவை கீழேகண்ட விலைகளுக்குக் கிடைக்கும்.

நீளம்	முழம்	அகலம்	விலை ரூபா.
5	”	2½	6 முதல் 8 வரை
5	”	3	7 ” 9 ”
6	”	2½	8 ” 9 ”
6	”	3	9 ” 12 ”
7	”	3	10 ” 13 ”
8	”	3	12 ” 15 ”
9	”	3	14 ” 16 ”
10-12	”	3	15 ” 20 ”
15-16-18	”	2½-3, சேலைகள்	”

இந்த வேஷ்டிகள், ஜரிகைக்கரை போட்டும் கிடைக்கும். உடல் சிவப்பு, ரோஸ், ஊதா, நீலம், மேகவர்ணம், காஷாயநிறம் இன்னமும் வேண்டிய நிறங்களிலும் கிடைக்கும்.

நயம் விலை ரூபா. 20 முதல் 30 வரை.

பீதாம்பரப் பட்டுச்சேலைகள்.

16-முழம் நீளம் 2½ - அகலம் விளிம்பு முந்தி ஜரிகை வேலைகள் உடல் சாதா. சகல நிறங்களிலும் சேலைகள் கிடைக்கும். நயம் சேலை 1-க்கு ரூ. 30-முதல் 200-வரை. மட்டம் சேலைகள் ரூ. 20 முதல் 30-வரை. ஷே சேலைகள் உடலிலும் ஜரிகைப்பூட்டா போட்டது. நயம் ரூ. 35-முதல் 300-வரை. மட்டம் ரூ. 25-முதல் 30 - வரை.

ரவிக்கைகள்.

ரவிக்கைகள் விளிம்பு முந்தி ஜரிகைவேலைசெய்ததும், உடலிலும் ஜரிகை பூக்கள்போட்டதும். ரவிக்கை 1-க்கு ரூ. 2-முதல் ரூ. 15-வரை கிடைக்கும்.

பட்டுதுப்பட்டாக்கள்.

6-முதல் நீளம், 2½-முதல் அகலம்; விளிம்பு முந்தி ஜரிகை வேலைகளும் உடலில் ஜரிகை பூக்கள்போட்டது. மட்டம் ரூ. 7 - முதல் 15 - வரை. நயம் 15-முதல் 50 - வரை.

காஷ்மீர் சால்வைகள்.

கம்பளி (Woolen) காஷ்மீர் சால்வைகள் 6-முழம் நீளம், 2½-அகலம். விளிம்பு முந்தி ஜரிகை வேலைகள், மூலையில் மாங்காய்போட்டது. மட்டம் ரூ. 9-முதல் 15-வரை. நயம் 15-முதல் 100-வரை. சகல பட்டு பீதாம்பர காடலாகு இனமாக அனுப்பப்படும்.

விலாசம் :—மானேஜர்.

பட்டு பீதாம்பர கம்பெனி, காசி.

The VEDANTA DIPIKA.

BUSINESS NOTICE.

All Literary communications, letters for publication etc., should be addressed to The Editor, Vedanta Dipika Office, Mylapore, Madras.

All other communications, changes of address, money orders, etc., should be sent to The Manager, The Vedanta Dipika, Kesavaperumal Sannidhi Street, Mylapore, Madras.

Subscribers who have not paid their subscriptions for the current year are requested to forward the same to the Manager, at their early convenience.

Intending advertisers are requested to apply to the Manager for terms.

ஸ்ரீ

வேதாந்த தீபிகை

என்னும்

ஸ்ரீ அகோபில மட சிஷ்ய சபை பத்திரிகை.

(ஸாதாரண ஹஸி மாசினி ஏற்படுத்தப்பட்டது.)

பத்திரிகைக்கு விஷயங்கள் எழுதுவதும் கடிதங்கள் அனுப்புவதும், "பத்ராதிபர், வேதாந்ததீபிகை ஆபீஸ், மைலாப்பூர்" என்று மேல்விலாவை மெழுதி அனுப்பப்படவேண்டும்.

கட்டணம் கட்டுவதும், விலாஸமாறுதல்கள் அறிவிப்பதும், மற்றெல்லா விஷயங்களும் "மானேஜர், வேதாந்ததீபிகை, கேசவப்பேருமாள் சன்னிதித் தெரு, மைலாப்பூர்" என்கிற விலாஸத்துக்கு அனுப்பப்படவேண்டும்.

நாளது ஹஸித்திய சந்தாதீபிகையை இதுவரையிலும் செலுத்தாதவர்கள் ஷூ. தொகையை தாமதமின்றி வேதாந்த தீபிகை மானேஜருக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறது.

வருஷம் 1-க்குக் கட்டணம் ரூபாய் 2.

பகவத்கீதை தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு.

இதில் அடங்கியவை.

ராமாநுஜபாஷ்யம், தேசிகன் தாத்தப்ரிய சந்திரிகை, ஆளவந்தார் கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ ப்லாகம், தேசிகன் கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ ரகஷ, தேசிகன் கீதார்த்த ஸங்க்ரஹப் பாட்டு.

இதுவரையிலும் மொழிபெயர்க்கப்படாதவை.

1, 2, 3, 4, 5 ஸஞ்சிகைகள் வெளியாகியிருக்கின்றன.

ராயல் 8 பாரமுள்ள ஸஞ்சிகை	0	6	0
தபால்கூலி வி. பி. சார்ஜ் உள்பட	0	8	0
வருஷச் சந்தா (12 - ஸஞ்சிகை)	4	0	0
தபால்கூலி உள்பட	4	12	0

சிந்தாத்ரிபேட்டை ஸத் ஸம்ப்ரதாய வர்த்தநீ,

34 - அக்ரஹாரம்வீதி சிந்தாத்ரிபேட்டை, சென்னை.

ஸ்ரீ:

வேதாந்த தீபிகை ஆபீஸில் கிடைக்கும் புஸ்தகங்கள்.

	ரூ. அ. பை.
1. ஸ்ரீ கீதார்த்த ஸங்க்ரஹம்—(ஸ்ரீ. இஞ்சிமேடு, -ரங்கநாதா சார்யருடைய தமிழ் வ்யாக்யானத்துடன்)	0 2 0
2. ஸ்ரீ த்ராவிடவேத தாத்தப்ரியம்—(ஸ்ரீ. எஸ். கோபால ஸ்வாமி ஐயங்காரால் எழுதப்பட்டுள்ளது)	0 2 0
3. ஸ்ரீ அஹோபிஸமடமும், அதன் ஸிஷ்யர்களின் கர்த்தவ்யங்களும் :—(ஸ்ரீ. டி. ராஜகோபாலாசார்யராற் செய்யப்பட்ட உபந்யாஸம்)	0 2 0

இவை வேண்டிமவர்கள் சென்னை, மயிலாப்பூர், கேசவப்பெருமாள் ஸந்நிவீதியில் இருக்கும் ஸ்ரீ வேதாந்த தீபிகை மானேஜருக்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.